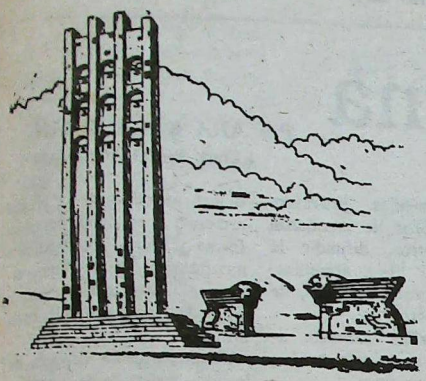

ԱՐՇԱԳՈՒՅՆ
SARDARABAD

BUENOS AIRES
AÑO XIV
Nº 531
Miércoles
7 de
Junio
de
1989

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

No dijimos nada nuevo

En el comunicado emitido oficialmente por el Consejo Central de la Organización Demócrata Liberal Armenia y cuyo texto dimos a conocer en número anterior,, volvemos a retomar temas de candente actualidad a la armenidad en general, muchos de los cuales fueron objeto de discusiones, polémicas y malos entendidos que en nada ayudaron a la paz de nuestras comunidades.

Los temas 24 de Abril, Batalla de Sardarabad, 28 de Mayo, bandera tricolor, héroes de la liberación armenia, etc., siempre fueron tratados con realismo y objetividad histórica por parte del Partido Ramgavar desde su fundación hasta ahora. Los testimonios están en nuestra prensa escrita, como así también en las decisiones de nuestros Congresos Generales. Nuestros intelectuales e ideólogos han escrito libros y artículos referidos a nuestra visión de esos acontecimientos, y nos han adoctrinado por esos caminos.

En estos días fueron numerosos los que con asombro detenían a nuestros correligionarios para preguntarles qué sucedió que habíamos cambiado nuestro parecer respecto a estos temas. Cuando, según lo entendían los que interrogaban, únicamente la Federación Revolucionaria Armenia reconocía el 28 de Mayo y la bandera tricolor, de efímera vigencia pero representativa de un momento muy importante de nuestra historia contemporánea. Y allí era adonde apuntaban las preguntas.

No hace falta enumerar nuevamente la actuación de la dirigencia Ramgavar, y de sus organizaciones que la conformaron, antes de 1918, durante la República de Armenia, como a partir de la sovietización respecto a estas cuestiones. El Partido Ramgavar Azadagan no cambió ni cambiará su visión sobre gestas históricas producidas por el pueblo armenio. La revolución de Mayo de 1918 con sus gestas libertadoras de Sardarabad, Bash Abarán, y Gharakilisé, el nacimiento del Primer Estado Armenio después de más de seis siglos de dominación extraña, la bandera tricolor, son hechos producidos por todo el pueblo sin distinciones. Pero si hemos criticado -y aún lo seguiremos haciendo- a aquellos sectores que quieren tomar a su cargo dichas gestas o emblemas, y usarlos únicamente para sus intereses partidarios, para desunir la diáspora o para utilizarlos como medios para entorpecer las relaciones con la Madre Patria. Y también condenamos en consecuencia hechos lamentables realizados por fanáticos de cualquier origen que quisieran desvalorizar o quitar importancia histórica a cualquier efemérides o símbolos pertenecientes al pasado y al presente de la historia armenia.

El Partido Ramgavar por esta actitud sufrió numerosos ataques en diferentes épocas, que provenían a veces de sectores bien definidos de la diáspora, y a veces desde la Armenia Soviética especialmente en la época del culto del personalismo.

Pero ello no fue obstáculo para que se mantuviera fiel a una línea patriótica, objetiva, pregonando la unidad y armonía que día a día va aduenándose, por diferentes circunstancias históricas, de la vida de Armenia y la Diáspora.

Hoy la Diáspora, a pesar de las dificultades creadas en Medio Oriente, con sus reacomodamientos en Norteamérica, Europa y Australia, está trabajando más con la mente que con el corazón. Vive momentos de madurez política. Armenia Soviética también goza de una etapa de

Cont. en pág. 6

Iskuhí Kullahian de Festokdjian

La colectividad armenia de Buenos Aires está de luto, y en especial la Unión General Armenia de Beneficencia quien ha perdido un incondicional soldado de su causa, a raíz del fallecimiento de la señora Iskuhí Kullahian de Festokdjian, acaecido el martes 30 de mayo pasado.

La señora Festokdjian nació en la histórica ciudad armenia de Hetesia, actualmente denominada Urfa (Turquía), de una familia muy destacada de dicha región, quienes integraron la Comisión Directiva de la filial de UGAB en esa ciudad, cuando Parecordzagán recién nacía a la vida armenia. Su vida transcurrió en ese ambiente donde la Iglesia Apostólica y Parecordzagán eran dos entidades de privilegio, y a ellas les consagró su tiempo y su vida.

Casada con el Sr. Puzant Festokdjian, fallecido hace unos años, no tuvieron descendencia directa, pero su descendencia fueron los alumnos de las escuelas armenias -en especial los del Instituto Marie Manoogian- con cuya compañía disfrutaba y vivía. Siempre estuvo dedicada al servicio de la comunidad. Siempre pidió, a fin de ver concretados los ideales armenios. Conseguía becas para alumnos necesitados, colaboraba en las grandes colectas pan-nacionales y, muy particularmente, para la construcción del actual edificio de UGAB local.

A la señora Festokdjian le corresponde el mérito de haber sido la fundadora de las Comisiones de Damas de las filiales de Buenos Aires y de San Pablo (Brasil), de la Unión General Armenia de Beneficencia. Y durante más de quince años fue la presidenta de dicha comisión en Buenos Aires.

Su alejamiento de cargos directivos no significó que estuviera alejada de la vida de su querida Parecordzagán. Siempre estuvo dispuesta para cualquier llamado que se le formulara, colaborando en todo aquello donde su actividad fuera requerida. Fue la gran servidora de UGAB, Institución de la que se enorgullecía y con la que disfrutaba sirviéndola.

Su figura era conocida no sólo en la familia sudamericana e UGAB, sino que tanto el Sr. Alex Manoogian como el Consejo Central de UGAB, la conocieron personalmente y, más aún, certificaron el reconocimiento a su importante labor por la armenidad otorgándole el diploma de Miembro Honorario de Parecordzagán, distinción que aceptó con la humildad que fue su habitual característica.

Para despedir sus restos habló el Archimandrita Harutiun Dzairakuin Vartabed Mushian, quien con sentidas palabras trazó una semblanza de la vida de la Señora Festokdjian. Luego, en el Cementerio Armenio de Villegas, el Sr. José Youssefian lo hizo en nombre del Consejo Central de UGAB, extendiéndose en conceptos recordatorios de la vida y personalidad de esta señora cuya pérdida lamentamos.

Numerosos parientes, amigos y representantes de las distintas comisiones de UGAB, se hicieron presentes en su velatorio y entierro, testimoniando así el profundo afecto que la señora de Festokdjian se había ganado en todos los niveles de la comunidad armenia.

Que Dios ilumine su alma.

Convenio entre la comunidad armenia de Canadá y la Madre Patria

Información en Pág. 6

La diáspora interna

Por ARA KALAYDJIAN
Trad. BERG AGEMIAN

Conclusión

En el decurso de 1940-1950, las colonias armenias ya habían adquirido forma y presencia en Siberia y en las repúblicas del Asia Central, en donde los armenios jamás estuvieron exentos de ser perseguidos, llevados al destierro, encarcelados, asesinados. Cercenados del suelo patrio, carentes de prensa, libros, escuelas, clubes, iglesias, entraron a ser asimilados, a perder su identidad nacional. El estado de las antiguas colonias armenias no era -ni es aún hoy- más consolador. Los pueblos y aldeas poblados por armenios de las regiones de Crimea, Krasnodar, Adler, están faltos de las mismas necesidades. Durante la dictadura stalinista y en los años de la dominación de Brezhnev se puso particular celo en cerrar las escuelas. En la región de Krasnodar, de las 140 escuelas armenias hoy quedan solamente 3, en estado lamentable. Acerca del Primer Secretario de ese período, S. Medunov, Vartanian escribe: "Durante su gestión adquirió particular expansión la clausura de las escuelas armenias, a cuyos docentes se les imputó el delito de **fanatismo nacionalista**". Vartanian trae a colación una carta que le fue dirigida a Brezhnev en 1969 por los habitantes del pueblo de Moldovia, de la región de Adler, en la que reclaman la reapertura de la escuela de su pueblo: "Los organismos locales nos han aplicado multas de 20 a 30 rublos por el hecho de que deseamos que nuestros hijos aprendan en su lengua materna. Nos amenazan con el destierro y la cárcel".

Al comienzo de mi artículo decía que el abandono de Armenia tiene dos características: la primera, producto de la encarnizada política de Stalin contra los armenios y de la persecución general, por la cual 150.000 armenios, por lo menos, fueron forzados al exilio.

La segunda, igualmente peligrosa, es la migración voluntaria, el abandono de la Patria. Desde 1960, particularmente, se registra una migración armenia hacia todas las regiones de la Unión Soviética, sin interrupción. Nadie puede proporcionar cifras exactas, ya que algunos de los emigrantes han partido temporariamente, otros han regresado y vuelto a partir, etc.. Sin embargo, Vartanian da la siguiente lista aproximada del número de emigrantes desde 1970 a 1984, es decir en catorce años:

Rusia, 103.000; Ucrania, 22.793; Georgia, 20.246; Moldavia, 1.449; Bielorrusia, 691; Latvia, 992; Estonia, 763; Litvia, 573; Kazajstan, 4.491; Uzbekistan, 3.962; Turkmenia, 1950; Tadjikistan, 747; Kirguizia, 502.

En total, 162.159.

Y durante 1984-1988, la emigración cobró mayor impulso.

Hace unos meses aún, una periodista de Armenia describía en un artículo sus observaciones en la República de Rusia, y escribía con ira acerca de aproximadamente 10000 constructores armenios que en los pueblos y aldeas de ese territorio edifican escuelas y clubes, cuando Armenia tiene tanta necesidad de constructores expertos. Esas líneas habían sido escritas antes del terremoto. Y ahora, decenas de miles de constructores rusos, ucranianos y de otras nacionalidades reconstruyen Leninakan, Spitak, Stepanavan y los pueblos armenios...

La corriente emigratoria tiene sus causas económicas. Armenia no posee aún una industria muy avanzada, por consiguiente sus especialistas deben salir afuera a encontrar trabajo. Médicos, científicos, técnicos diversos, obreros especializados hacen lo mismo. La mayoría parte con la promesa y la creencia del regreso, pero son muy pocos los que retornan. En el extranjero se diluyen como sal, se funden con otras nacionalidades. Aumentan los casamientos con extranjeros, el recuerdo del hogar patrio se marchita poco a poco, se va borrando, para apagarse finalmente.

Actualmente hay cerca de **dos millones de armenios dispersos en la Unión Soviética**, y, salvo Georgia y Artsaj, en ninguna parte se publican periódicos o libros armenios, no existen clubes, teatros, etc., exceptuando los pequeños pasos iniciales que se han dado en el curso del último año en Moscú, Leningrado, Tallín y algunas otras ciudades.

La extranjerización avanza desenfrenadamente.

Ella tendrá que ser detenida por el gobierno de Armenia, que deberá disponer el máximo de sus posibilidades para provocar la apertura de las escuelas armenias, proveyéndolas de libros de enseñanza y de maestros, difundir la prensa y el libro armenios, enviar conjuntos musicales, de danza, de teatro, etc.

Durante años Armenia abandonó a su suerte a dos millones de sus hijos.

Hoy, cuando en nuestra Patria se llevan a cabo grandes transformaciones sociales y económicas, el Gobierno de Armenia debe tomar la iniciativa para volver a poblar, volver a recibir a todos aquellos que deseen regresar, asegurándoles trabajo. El número de estos puede aumentar enormemente si se crean buenas condiciones económicas y sociales.

Un domingo, en la Casa Armenia de Moscú, yo fui testigo de cómo un maestro y una maestra jóvenes de Erevan, realizaban milagros en la sala y las habitaciones que congregaban a pequeños niños armenios, y también a hombres de edad madura, en cuyos labios volvían a florecer -tras una larga interrupción- las sagradas palabras del idioma armenio, se oían las dulces melodías de la música armenia, y en donde tomaban forma y cuerpo los angelicales movimientos de las danzas armenias. Esto puede repetirse en todas partes donde haya armenios.

Particularmente después de la gran catástrofe del terremoto cuando lloramos a millones de obreros y profesionales, tuvimos que desvelarnos por la suerte de cada armenio, tuvimos que concentrarnos, animarnos, para remediar de la mejor manera y lo más pronto posible las calamidades del terremoto. **Nosotros no tenemos derecho a perder ni siquiera un solo armenio en el extranjero**. La continua sangría de la armenidad diasporánea ya está desgajando el secular árbol del pueblo armenio; **no debemos permitir que también se pierda la "Diáspora Interna"**, que desaparezcan, se diluyan en el extranjero más de dos millones de armenios.

¡Dos millones! ¿Cuántos millones somos para que aventemos dos al extranjero?

Córdoba

El 25 de Mayo en la filial de U.G.A.B.

En un marco netamente familiar se celebró un nuevo aniversario del 25 de Mayo de 1810. Se sirvió locro y empanadas en una reunión muy animada que contó con la presencia de numerosa cantidad de socios y simpatizantes. Este festejo, organizado por el Consejo Directivo, contó con la valiosa colaboración de la Sub-Comisión de Damas y de Danzas.

Los niños de la Sala Infantil "Isabel Aintablian", actuando en el Salón de Fiestas "Arpiné Kouyoumdjian", hicieron las delicias de los asistentes interpretando originales sketchs en idioma armenio y castellano, manifestando una capacidad creativa que sorprendió a todos los presentes.

En la oportunidad las niñas Verónica Caradagian y Claudia Berberian, en nombre de todos los niños, nombraron padrino de la sala al Sr. Juan Nourikhan, quien recibió un hermoso presente. Asimismo la Sra. Beatriz de Berberian anunció la donación de A 5000 por parte del Sr. Nourikhan, los que serán invertidos en la Sala Infantil. Son dignas de mencionar las palabras de aliento y reconocimiento hacia los niños, pronunciadas por la Sra. Cristina de Bourdjakian, exaltando la acción que allí se cumple.

El festejo finalizó con el servicio de un lunch del que participaron todos los presentes.

Liga de Jóvenes

La juventud de la filial U.G.A.B. de Córdoba, dirigida por su Presidente Sr. Ricardo Erezian, se encuentra abocada a la organización del importante evento que tendrá lugar en Buenos Aires -las Olimpíadas Internacionales de la U.G.A.B.. En la faz deportiva se cuenta con la experiencia de los Sres. Enrique Eulmesekian y Alberto Kasbian en la formación de los equipos que competirán representando a nuestra filial.

Música de compositores armenios

Por Radio Clásica FM (97,5 Mrtz.), continúa difundiéndose todos los jueves, de 23 a 23,30, el programa de buena música de compositores armenios que prepara semanalmente Sarkis Kabadaian.

Vanespack
PAPELERA INTEGRAL • EMBALAJE
AV. CABILDO 3447 - (1429) - T.E.: 70-8143

El ajedrez de los armenios

"El hombre sabio es fuerte; vale más el saber que el poder, porque con ingenio harás la guerra y la victoria depende de los muchos consejeros".

Luego de esta valiosa reflexión del rey Salomón, dispongámosnos para el estudio del ajedrez: la prometida partida de Tigran Petrosian, no es la única que les brindaremos del noveno campeón del mundo (1963), cuyo nombre **Tigrán** evoca y recuerda a aquel gran rey armenio, dueño de un imperio colosal extendido cómodamente desde las costas mediterráneas de Cilicia hasta los Montes Cáucasos, desde Trebizonda y el Ponto hasta los ríos Eufrates y Tigros...

Tigrán Petrosian tiene el nombre de un gran rey de reyes y él mismo lo fue en el terreno del ajedrez, siendo conocido, querido y admirado en todas partes del mundo.

Cuenta una anégdota que debido a unas partidas perdidas por Petrosian recibió un llamado telefónico y, en idioma armenio, una voz anónima le dijo que no podía darse el lujo de perder y que no podía ya más. La amonestación elevó su espíritu y efectivamente le prosperó innumerables victorias. Inclusive, cantando en armenio le fue bien.

Vamos a la partida seleccionada en esta oportunidad. Para ello recomendamos la utilización de dos tableros: uno para seguir la línea principal, el otro servirá para analizar los tramos entre paréntesis comentados por Anthony Saidy, del libro "La batalla de las ideas en ajedrez" y, principalmente, para ensayar alternativas y variantes propias a partir de posiciones fijas libremente elegidas.

Blancas: Y. Aberbach, **Negras:** T. Petrosian. 26° Campeonato de la U.R.S.S., Tibilisi, 1959 - defensa Siciliana.

1. P4R P4AD, 2. C3AR P3D, 3. P4D PXP, 4. CXP C3AR, 5. C3AD P3TD, 6. A2R P4R (la variante de Najdorf, una de las favoritas de Petrosian. El objetivo es restringir la actividad de las piezas blancas mientras espera la oportunidad de expansión por el flanco dama. Para las blancas no resulta fácil explotar el PD retrasado y la debilidad creada en 4D). 7. C3C A2R, 8. 0-0 0-0, 9. A5CR A3R, 10. AXC AXA, 11. C5D (El cambio de piezas ha acentuado el control por parte de las blancas de la casilla débil, que proceden a ocupar directamente. El significado que Petrosian juzgue esta jugada "demasiado directa"; más sutil, dice, sería D3D, obligando al caballo de las negras a irse a 3A, un lugar "menos elástico".) 11. ...C2D, 12. D3D T1A, 13. P3AD [illegible] limitando típicamente las opciones blancas, al imposibilitar CXA + o P4AR). 14. DD1D R1T ("Una jugada de espera que ofrece a las blancas el derecho a definir su próximo plan de juego" ¡La quintaesencia de Petrosian! *si no conociéramos la identidad de quien lleva las* negras, ahora podríamos conjeturarlo. No hay nada malo en la posición de las blancas. Pero al no ver el modo de mejorarla, ahora empiezan a perder el hilo y retroceden). 15. A3A P3CR, 16. C3R? T3A, 17. TR1R C3A, 18. D2R P4C, 19. T1T D3C, 20. C2D P4TD, 21. C2-1A TR1A (El juego pasivo de las blancas ha permitido a las negras a hacer sustanciales progresos hacia la ruptura de peones en 5CD. Ahora, 22. TR1A es la jugada lógica, con objeto de contestar a ... P5C con P4A. Pero en lugar de eso, las blancas permiten que su PTD quede artificialmente aislado). 22. P3TD P5C, 23. PAXP PXP, 24. P4TD D2T, 25. TR1D T3T, 26. T3D P6C! (Impidiéndoles a las blancas consolidarse, la alternativa 26. A2D no se responde con 27. P3CD? A4C, sino con 27. TD1D, AXP; 28. TXP!) 27. P5T T1-3A, 28. D1D D2A (Las negras quieren ganar el PTD, no simplemente cambiarlo por el PD. Con objeto de conservasr la igualdad material, Aberbach cierra ahora la columna de dama, cubriendo así la única debilidad de las negras y quedándose con dos peones aislados). 29. C5D AXC, 30. PXA T4A, 31. TXP T3XP (Más fuerte es 31. ... P53, 32. A2R T3XP, 33. TXT TXT, 34. T5C TXT 35. AXT D4A, 36. A6A P6R! Pero Petrosian nunca tiene prisa ni es un perfeccionista. Siempre pragmático, se contenta totalmente con el conocimiento de que el adversario tiene debilidades permanentes.) 32. TXT TXT, 33. T3A D3C, 34. T3C D2T (Normalmente, a Petrosian le *gusta confundir al adversario repitiendo jugadas. Típico sería* 34. ... D2A, 35. T3A D3C, 36. T3C D2T. Solamente una repetición duplicada. Pero aquí Aberbach estaba apurado de tiempo). 35. T4C R2C, 36. P4T A3T, 37. P3CD? (Un grave desliz que acorta la partida. Después de 37. P3CR quedaría todavía una larga lucha) 37. ... T7T, 38. D1R D4T (La amenaza de 39. ... A7D es decisiva) 39. D1C T8T, 40. T5C (o 40. T4T DXT) 40... D6A, 41. Rinden: La dama queda repentinamente atrapada.

"Uno no debe pensar que Petrosian gana siempre de la misma manera. Incluso uno que no juegue por el primario interés del arte, puede hacer una hermosa partida. He aquí el esfuerzo favorito de Petrosian. La maniobra altamente original de la torre, que realiza la cuarta parte de jugadas de la partida, muestra un verdadero dominio artístico".

Nosotros por nuestra parte podemos afirmar que no hemos visto ningún hecho cruento en la partida, que el saber ha prevalecido sobre la fuerza y que no han aparecido durante su transcurso rupturas violentas ni ataques directos contra el rey.

En una próxima nota seguiremos con los finales y con una partida de una nueva estrella: Rafig Vaganian.

Hasta Pronto

Daniel Roberto Kasparian

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams
Dr. Javier B. Kuyumdjian

TUCUMAN 1438. PISO 7°
T.E.: 40-6809 / 7112 / 49-7049

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA BUENOS AIRES

ARMENIA 1322 - BS. AS.
773-2820 y *771-6500*

COMISION DE DAMAS

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

CONVOCATORIA

De acuerdo con las disposiciones estatutarias, la Comisión de Damas de la Unión General Armenia de Beneficencia (filial Buenos Aires), invita a las señoras asociadas a participar de la Asamblea General Ordinaria que se celebrará en la sede el 20 de junio, a las 15,30 horas, a fin de considerar la Memoria de la actividad anual y elegir miembros de la Comisión Directiva.

LIGA DE JOVENES

CURSO DE FOTOGRAFIA
Adolescentes y Adultos
Gratuito

Jueves de 19,30 a 21,30
Inscripción Armenia 1322

Taller Libre de Dibujo y Pintura
Gratuito
Adolescentes y Adultos
Profesor Eduardo Markarian

Horario: martes 19,30 a 21,30 hs.

Armenia 1322 - Capital

Asesoria técnica en riesgos industriales y contratación de seguros generales

SEGUROS GENERALES L AMAS

ATENCION ESPECIAL A LA COLECTIVIDAD ARMENIA

Bme. Mitre 777 7° B. Capital
TE. 49-1942/1886

Reunión de Damas en *La Baie*

Como estaba previsto, el miércoles 31 de mayo al mediodía, se reunieron en los espléndidos salones de **La Baie**, de la calle Crámer, las damas invitadas por la Comisión de Damas de la U.G.A.B., en la primera actividad programada para este año.

En un ambiente de especial calidez y particular sofisticación, las asistentes se reunieron en torno a las mesas que pronto se vieron engalanadas con los más apetitosos manjares. La reunión transcurrió en medio de la más grata cordialidad, estando las palabras de ofrecimiento a cargo de la presidenta de la Comisión de Damas, Sra. Alicia de Kuchikian, quien agradeció la presencia de quienes habían accedido a la invitación formulada, a la vez que tuvo palabras de sentida recordación hacia la Sra. Iskuhí Festokdjian, fallecida en esos días, quien también había presidido esa comisión y era ahora miembro honorario de la Institución. Terminó solicitando un minuto de silencio en su homenaje, el que fue cumplido por todas las asistentes.

Posteriormente, en idioma armenio, la Sra. Srpuhí Tchirian se refirió al motivo de la reunión, extendiéndose en conceptos sobre la actividad de las Damas dentro de la colectividad.

Terminado el almuerzo, y tal como estaba programado, se organizaron distintos grupos de juegos, los que se extendieron hasta la media tarde en que se sirvió el te, acompañado por exquisiteces que habían sido preparadas por las propias señoras de la Comisión de Damas y que merecieron el elogio de todas las asistentes.

La reunión finalizó a las 18 horas, manteniéndose el clima cordial y afectivo durante todo su transcurso.

Armenia en la Feria

La presente foto muestra un aspecto del stand de Armenia en la Feria de las Colectividades. Preparado y atendido por las damas de H.O.M., allí se muestran aspectos de la cultura y artesanías del pueblo armenio, ofreciéndose también expresiones de la auténtica cocina armenia.

Liga bailó en *Express*

La presente foto muestra un aspecto de la notable concurrencia que se dio cita en **Express**, el 24 de mayo pasado, para participar de otra de las grandes veladas danzantes preparadas por la juventud de Liga de la U.G.A.B..

La fiesta se constituyó en una noche inolvidable en la que multitud de jóvenes se divirtieron sanamente hasta altas horas de la madrugada.

Del acto sobre Sardarabad

En la fotografía aparece el Sr. Nazareth Berberian, editor del diario "Troshag", órgano central de la Federación Revolucionaria Armenia, quien habló en el acto realizado con motivo de la celebración del 28 de Mayo.

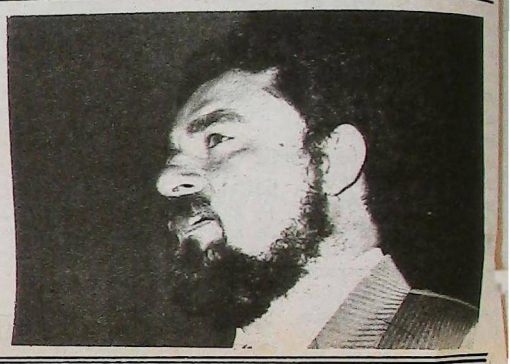

PROFESIONALES

MEDICOS

Dra. Azaduhi Libertad Telecemian de Anger
Médica - Psicoanalista
Miembro adherente de la Asociación Psicoanalística Internacional
Tratamiento de Familias, Parejas, Adolescentes y Adultos.
Billinghurst 1663 P.B. D **TE. 826-9267 91-8332**

ESCRIBANO

GREGORIO HAIRABEDIAN
ESCRIBANO
Av. Roque S. Peña 570 **331-5761 34-1579**

¿Lady Di armenia?

Según investigaciones realizadas por el genealogista estadounidense Gary Roberts, la princesa Diana de Gales desciende, por parte de su padre, de la Casa Real Persa y de Vologaesen V, que en el año 249 nombró a su hijo menor Chrosroes, rey de Armenia. Los antecesores de la princesa incluyen a Tiran Tiridates, convertido al cristianismo por San Gregorio el Iluminador y Jaime de Lusignan, rey de Chipre y Armenia que murió a los 16 años. Los antecedentes orientales de la futura reina inglesa, la convierten, según especulaciones de los aristócratas vinculados a la cancillería, en la mujer ideal para coordinar las campañas de ayuda occidental a las víctimas del terremoto de Armenia, manifestando que también contribuiría a derribar las barreras Este-Oeste.

Restaurante Concert
en Vicente López
Viernes 16 de Junio
a partir de las 21,00 Hs.
Salón Carlos Garabedian
(Vicente López)
Para recaudar fondos Viaje de Estudio
Alumnos del
INSTITUTO PRIVADO TERZAKIAN
(Promoción 1991)
1631 **Vicente López**

Saquearon la iglesia armenia en Moscú

El Obispo Diran Gureghian, Primado de la Iglesia Armenia de Rusia, residente en Moscú, informó a la agencia Armenpress que personas desconocidas violentaron las ventanas de la Iglesia Armenia en Moscú, el 29 de abril pasado, penetrando en el templo al que saquearon, llevándose íconos, biblias y otros elementos sagrados.

TERKA
S.A.C.I.F.I. y A.
Fábrica de tejidos

Fábrica:
Av. Dr. Arturo Illia 2740 - (1754) San Justo Bs. As.
TE. 651-1651/0634
Administración y ventas:
Moreno 1235 (1091) Cap. TE. 37-3829/6102

La nueva voz de la antigua armenia

Por Mihran Sarafian

No es la primera vez que nuestra comunidad recibe la visita de un intelectual de la Madre Patria. Importantes dirigentes, artistas, escritores, periodistas, deportistas, han desfilado durante muchos años, siendo más sensibles esas interrelaciones Armenia-Diáspora en la última década. Para ello ha sido de un valor muy grande la creación del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora, hace más de dos décadas, el cual año tras año va afianzándose en esa labor.

No quisiera quitar mérito alguno a las importantes misiones que nos visitaron. Ellas traían la voz del momento a nosotros. Como así tampoco cuestionar su forma de actuar, pues la misma era producto de las circunstancias que vivía no sólo la Madre Patria, sino también la Diáspora. La distensión a nivel mundial entre las grandes potencias ayudó a que exista hoy un clima de convivencia más armónico, tanto en las comunidades armenias entre sí como también en las relaciones de la Madre Patria con cada una de ellas.

Episodios como el movimiento del pueblo armenio, sea en la Diáspora como en la Madre Patria, con motivo de los reclamos de Artsaj y el terremoto de diciembre último, terminaron por eliminar los pocos escollos que aún quedaban en pie en la vida de la armenidad. Las esperanzas cifradas en la política de Gorbachov, basada entre otras cosas en la autocrítica, ayudó aún más a estos efectos.

El intelectual a quien me refería en la primera frase de esta nota es el Prof. Vladimir Parjutarian, quien a pesar de los pocos días que pasó entre nosotros fue escuchado con suma atención en su conferencia sobre el Genocidio de 1915, en el Salón Nor Marash.

Lo que dijo al respecto era conocido por todos. Cada armenio que sienta el llamado de la sangre lo tiene que saber. La diferencia estuvo en que quien ahora lo decía era un intelectual de la Madre Patria. De esa intelectualidad que durante décadas sintió el Genocidio, pero no lo pudo expresar públicamente. De esa intelectualidad que en 1965 hizo erigir el Monumento de Dzidzernagapert dedicado a las víctimas de la barbarie turca de 1915, desafiando todo tipo de presiones, y que, últimamente, se expresa libremente desnudando al mundo el crimen del estado turco.

Pero lo que más llamó la atención fue la charla suscitada al final de la conferencia, con motivo de las preguntas de los presentes: pocas pero calificadas y representativas de todos los sectores de nuestra comunidad.

El Prof. Parjutarian no evitó pregunta alguna, respondiendo a todas las que se le formularon. Mencionó, entre otras cosas, el rol de la Iglesia Apostólica Armenia, en la vida del pueblo armenio durante los siglos en que no tuvo estado, así como también en otras épocas. Calificó a la persona del Catolicós Vazken I° como muy positiva para la vida religiosa y nacional y también, en estos días para la vida política de Armenia como diputado electo por el pueblo.

Habló de los partidos políticos armenios, afirmando el rol protagónico que les tocó vivir en el último siglo de la historia. Y es de resaltar cómo, en los últimos años, la actitud de Armenia hacia los movimientos u organizaciones políticas ha cambiado, en especial tras la aparición en escena de la política "perestroika" y el "glasnost", por el cual se ha dado especial interés al estudio y ubicación objetiva en la historia armenia contemporánea de los primeros movimientos de liberación encarnados por el Partido Armenagán, y los posteriores Henchakian, Tashnagtsagán, hasta el más jóven movimiento político: Ramgavar Azadagán.

Hoy podemos definir sin lugar a dudas que la voz de los profesores Parjutarian, es la nueva voz de la antigua Armenia, una voz valiente, sincera, que busca unir más los fragmentos armenios con la Madre Patria. Que ha cambiado el tono del mensaje, y que no hace sentir diferencia alguna entre los sentimientos de la diáspora y los de la Madre Patria. Una voz que valora las cosas como son, y que alienta el trabajo que realiza la diáspora, cuyas dificultades naturales de supervivencia son infinitas.

Saludamos pues este nuevo mensaje, le decimos al Profesor Parjutarian: **"tarea cumplida"**, agradeciendo a Dios el destino del pueblo armenio. Por momentos un destino lleno de piedras, como las piedras que cubren la geografía de su tierra, un destino duro como sus rocas, pero resistente como el espíritu de lucha del pueblo armenio, para quien no hubo ni hay victoria sin sacrificios.

Buenos Aires, Mayo de 1989

La comisión investigadora del soviet culpa a la mala construcción de los edificios por las muertes ocurridas durante el terremoto

La Comisión del Politburó que investiga las consecuencias del terremoto de diciembre, culpó de la mayoría de la muertes producidas a la mala calidad de las construcciones, reiterando su decisión de levantar cargos criminales.

"Las catastróficas consecuencias del terremoto en Armenia sólo son explicables por la baja calidad de la construcción de los edificios, por la inadmisible violación de las normas de planos y de resistencia de materiales a los temblores subterráneos", dice el informe elevado.

"No se hubieran dado tan gran número de víctimas humanas, si se hubieran respetado los standards y reglas de las distintas etapas de la construcción, desde los planos hasta la estructura de la obra".

Tales las conclusiones finales del informe de la comisión que, presidida por el Primer Ministro Nikolai Ryzhkov, fue designada inmediatamente de producido el catastrófico terremoto del 7 de diciembre.

Alguna de las estructuras abatidas por el sismo habían sido construídas recientemente, tales como grandes casas de departamentos, que son comunes en la Unión Soviética. Estas terminaron en un montón de escombros atrapando a sus habitantes. Alrededor de 500.000 habitantes quedaron sin hogar.

Muchos de los viejos edificios de pocos pisos, quedaron en pie.

La Unión Soviética está encarando una aguda carencia de viviendas, habiéndose abocado a la construcción de casas prefabricadas de idénticas características en todo el país.

Ryzhkov viajó a Armenia tan pronto como tuvo conocimiento del terremoto y, de inmediato, detectó los defectos de las construcciones derrumbadas que causaron la muerte de sus habitantes, siendo en ese momento que la comisión hizo conocer sus sospechas.

.....

A este respecto reproducimos parte del editorial que el "Armenian Mirror Spectator" publicara en su edición del 20 de mayo pasado bajo el título: "Quién es el culpable".

La situación es más complicada en el caso del norte de Armenia, donde los trastornos sísmicos, movimientos subterráneos, temblores, menores o mayores terremotos, vienen ocurriendo a lo largo de nuestra historia. Prudentes y cuidados planes de construcción, de acuerdo con normas establecidas, debieron realizarse forzosamente en esta área; exactas mediciones y cálculos referidos a los sismos; profundidad y dirección de las aguas subterráneas y arroyos perfectamente identificados; la constante erosión de la superficie tomada en consideración. La ausencia de alguna, o de todas, estas precauciones, constituyó una significativa contribución a la magnitud del desastre.

En el caso de Leninagán, ello fue determinado años antes de que los altos edificios de departamentos sufrieran el colapso del terremoto. Y, más aún, ello se estableció antes de que cada edificio fuera levantado. ¿Por qué? Y el Gobierno de Moscú conocía acerca de este descuido de la observancia de las normas y, no obstante, la construcción continuaba. ¿Por qué?

Los materiales de construcción eran de muy pobre calidad, pero ellos continuaron usándose en toda la Unión Soviética, también bajo el gobierno de Gorbachev. ¿Por qué? ¿Quién es el culpable de esto? ¿Quién puede ser culpado? ¿Quién quiere ser llevado a la justicia y castigado?

¿Quién está decidido a poner fin a las decisiones arbitrarias?

La nueva Leninagán está ahora siendo reconstruída en un área donde se cuidan las observancias científicas y los cálculos precisos. Esta área está asentada en una base activamente sísmica, y aún hoy nadie conoce exactamente cuál es la acumulación de agua en el lecho del suelo, si hay barro, arcilla o arena. ¿Son semillas de una nueva tragedia las que se están plantando en Leninagán?

Sí, los responsables deben ser procesados y penados, quienes quiera que ellos puedan ser o donde quiera que ellos actúen -en Leninagán, Erevan o Moscú.

REPUESTOS Y ACCESORIOS

— PEUGEOT —

TATEOSSIAN HNOS. S.A.

IMPORTACION - EXPORTACION

FABRICACION
BUJIAS EYQUEM

CABELLO 3363/65
1425 BUENOS AIRES - REP. ARGENTINA

T.E.: 801-3952/8959
801-3957/6634

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas
Estamperías
y tintorerías de hilados

Larrea 738 Cap. Fed.
Francia 275 San Martín *(Pcia. de Bs. As.)*

Viene de Pág. 1

No dijimos nada nuevo

democratización que deseamos sea lo menos traumática posible, en bien de su integridad física y territorial.

Pero también la diáspora, aprovechando esta coyuntura debe blanquear numerosos temas, como ser el uso de la bandera de la Armenia actual, entonar las estrofas del Himno Nacional Armenio compuesto por Aram Jachadurian, debe recordar junto al 24 de Abril, la Gesta Libertaria de Sardarabad, el 28 de Mayo y también el 29 de Noviembre, ubicando cada cosa de acuerdo a su importancia histórica.

Las máximas autoridades de la Organización Demócrata Liberal Armenia, haciéndose eco del pedido de sus bases, han emitido este comunicado tendiente a que el Gobierno de Armenia reexamine bajo la luz de la "perestroika" estos, hechos históricos y a sus actores, para que de esta forma se eviten discusiones mantenidas durante décadas, que no beneficiaron a nadie como así tampoco cambiaron la realidad y para que la vida en la diáspora se haga más armónica aún.

El Gobierno de Armenia, y el Partido Comunista allí gobernante, supieron siempre que nunca fuimos sus aliados desde el punto de vista filosófico, pero nuestra palabra fue escuchada pues siempre respetamos la realidad de Armenia Soviética comprendiendo sus limitaciones en los diferentes momentos, alentamos su progreso, nos preocupamos por la integridad física de sus habitantes, y por la inmutabilidad de sus territorios. Y nuestras delegaciones oficiales siempre fueron recibidas con la seriedad y el respeto que nos ganamos a través de los años, con nuestra sana política.

Por ello, hoy no decimos nada nuevo. Sino que nuevamente, dentro del marco de seriedad y respeto, volvemos a peticionar ante el gobierno de Armenia, haciéndonos eco no sólo del pensar de nuestra organización, sino del anhelo de toda la diáspora.

28 de Mayo de 1989 **Mihran Sarafian**

Viene de Pág. 1

Convenio Armenia - Canadá

Como ya anunciamos en la primera página de nuestra edición del 17 de mayo pasado, delegados de la República Armenia viajaron al Canadá con el propósito de suscribir un convenio con representantes de la colectividad armenia de ese país, relativo al apoyo en la reconstrucción de las ciudades de Armenia que han sufrido las consecuencias del no olvidado terremoto.

Lo convenido en esta oportunidad, responde al siguiente texto: "En el transcurso de los meses que siguieron al terrible terremoto del 7 de diciembre, la colectividad armenia de Canadá también sumó su apoyo útil a los trabajos de colecta para la reconstrucción de las ciudades de la Patria, al igual que lo hicieron otras comunidades de la Diáspora.

Dichos trabajos se vieron orientados por los consejos de Su Santidad Vazken I°, Catolicós de todos los armenios, y del Catolicós de la Gran Casa de Cilicia, Karekín II, quienes, reunidos en la ciudad de Nueva York, guiaron y alentaron estas tareas.

Entre el 13 y el 14 de mayo pasado fueron examinados los problemas concretos referentes a las operaciones de ayuda, realizando este examen, conjuntamente, los representantes del Gobierno Armenio y de la comisión representativa de los damnificados por el terremoto. Participaron de esta reunión por parte del Gobierno armenio el Primer Vice-Presidente del Gabinete Sr. León Schakian, el Presidente del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora Sr. Garlén Dallakian, y el responsable del Departamento de Relaciones Económicas, Sr. Vasil Ghazarian. Por parte de los damnificados estuvieron los representantes plenipotenciarios de los tres partidos políticos armenios, representantes de las iglesias armenias (Apostólica, Católica y Evangélica), así como los representantes de la Unión General Armenia de Beneficencia, de HOM y de otras instituciones.

Los congresistas, luego de intercambiar opiniones, se concertaron acerca de los siguientes puntos:

1.) Con las sumas recolectadas hasta hoy, se adquirirá y donará a Armenia:

a) Instalación y equipamiento de campos y locales para la producción integral de carne, aves, animales, etc.;

b) Habilitación de laboratorios veterinarios que servirán a los campos que se explotén en las aldeas.

c) Equipos y elementos médicos para el hospital actualmente en construcción en Stepanavan, según las propuestas del Ministerio de Salud Pública de Armenia.

2.) La Comisión representativa de los Damnificados de Armenia, negociará con las empresas previamente establecidas, u otras similares, firmará los contratos de trabajo y efectuará los pagos pertinentes.

Los gastos de transporte serán a cargo del gobierno de Armenia, y los trabajos a que se refiere este Convenio se realizarán dentro del término más breve.

Por el Gobierno de Armenia

L. Sahakian - G. Dallakian. Vasil Ghazarian

Por los Damnificados de Armenia

V. Mushian (S.D.H.) - V. Ehramdjian (FRA) - H. Arzumanian (ODLA)

Qué es hiperinflación?

El fenómeno empezó en las colonias norteamericanas

Este artículo de Roberto Roth (*) aparecido en el diario de Bahía Blanca, "La Nueva Provincia", es una síntesis apretada sobre la hiperinflación que deja una conclusión valiosa: si hay algo que no sirve en esta circunstancia es el control de cambios.

El más prudente de los observadores admitirá que, por fin, hemos entrado a la hiperinflación, lo cuál lleva a preguntar: ¿qués la hiperinflación?

El fenómeno es poco conocido. Recién pudo darse cuando el billete había reemplazado a la monedas de oro y plata, como medios de pago y las imprentas habían alcanzado la velocidad para producir un chorro continuo de billetes.

La primera hiperinflación parece haber sido la de las colonias norteamericanas de Inglaterra, que financiaron su guerra de independencia imprimiendo billetes. Casi cien años después los Estados Confederados del Sur que pretendían separarse de los Estados Unidos, repitieron el fenómeno para financiar la guerra civil. La falta de datos estadísticos confiables sobre estos dos experimentos monetarios ha dificultado su estudio.

Los ejemplos siguientes se dieron en los estados centrales de Europa que habían perdido la Primera Guerra Mundial: Alemania, Austria y Hungría. En los tres casos abundan las cifras y los datos, pero no se le ha podido encontrar una explicación única al fenómeno. Algunos ponen el acento en la cantidad de billetes emitidos, dato que es disputado por otros autores con argumentos sólidos (Alemania lanzó más circulante cuando hubo estabilizado su moneda, que el que lanzó antes que había alcanzado para desestabilizarla). Otros dan preferencia al endeudamiento externo o al déficit de presupuesto como se argumenta entre nosotros. La mayoría coincide en la importancia del factor psicológico.

Sin intentar definir la hiperinflación y reconociendo que el escaso número de casos acumulados por la historia económica es insuficiente para proclamar reglas generales de comportamiento económico durante el fenómeno, algunas normas parecieran haberse cumplido en los casos ajenos y estarse cumpliendo en el nuestro.

La moneda se devalúa más rápidamente de lo que se la puede imprimir y emitir. Esto lo hemos visto en el último par de semanas cuando el total del circulante se ha devaluado un treinta o cuarenta por ciento, sin que por supuesto durante la semana en cuestión se hubiese podido emitir una cantidad igual a la tercera parte o a la mitad del circulante. Esto significa que cuanto más se emite más emisión se requiere.

También significa otro fenómeno, aparentemente desconocido para esos señores que colaboran en la preparación de los "paquetes" de medidas que nos van hundiendo cada vez más: **cuanto más se aumentan los impuestos, menos se recauda en términos reales.** Dicho en otras palabras, el impuesto se va devaluando más rápidamente de lo que se lo puede recaudar. La importancia de este fenómeno radica en la imposibilidad de paliar el déficit presupuestario con aumentos impositivos durante los períodos hiperinflacionarios. Trasladado al momento actual, quien propone aumentar impuestos para "estabilizar la economía", "cerrar la brecha presupuestaria" o lo que fuere, es un charlatán.

El capital huye del alto interés. Esto lo venimos observando durante los últimos años en que, para evitar que la gente "se vaya al dolar", se vienen estableciendo intereses cada vez superiores para la especulación -adviértase que no hablo de ahorro- en australes. Pero ahora cuanto más aumenta la tasa de interés interna más aumenta el dolar; el fenómeno está a la vista de todos.

No existe una relación técnica cierta que permita a algún funcionario ilustrado del Banco Central, armado de todas las computadoras del caso, establecer un precio determinado para la propia moneda. Así como el Sr. Pugliese fracasó cuando intentó establecer un dolar de 36 A, volvería a fracasar si lo intentara frenar en 200 o 300. Ni corriendo por detrás ni corriendo por delante se contiene la estampida.

Para dar una idea de las magnitudes que pueda alcanzar un proceso hiperinflacionario, tomaremos las cotizaciones del marco papel alemán en el año 1923 respecto del marco oro, que en esa economía hacía de referente, así como en la nuestra se utiliza el dolar. El 3 de julio se cotiza a 38.095 para un marco de oro. A fin de mes ha llegado a 261.905. Fin de agosto llega a 1.523.809. Fin de setiembre 28.809.524; fin de octubre 15.476.190.475; seguido para fin de noviembre a 1.000.000.000.000.

Lo que estas cifras nos están diciendo es que no existe la posibilidad de imponer un control de cambios durante un proceso hiperinflacionario. La última corresponde al valor en el cual el marco papel, reemplazado por el "rentenmark" eventualmente se estabilizó, no porque se hubiera decretado control de cambios sino porque el Banco Central Alemán cambiaba los viejos marcos por los nuevos a ese precio. Si ve a un funcionario calar las gafas y con aire de importancia proclamar un severo control de cambios para derrotar a los especuladores, apague el televisor y salga corriendo a comprar dolares con los últimos australes que le quedan.

A todo esto no hemos contestado nuestra pregunta inicial: ¿qué es la hiperinflación? Pero por lo menos ya sabemos que aumentando o estableciendo nuevos impuestos, elevando la taza de interés y estableciendo control de cambios meramente agravamos una situación ya insostenible.

(*) Roberto Roth, abogado, fue asesor gubernamental y funcionario de la presidencia. Es autor de varios libros, entre ellos: "¿Por qué no funciona la Argentina?"

Circulación Unilateral

Dr. VACHE GHAZARIAN
Trad. DIKRAN KAHVEDJIAN

Democracia

Un amigo mío llegado en peregrinación abriliana de Montreal a Erevan, respondía a un residente en la Patria que le preguntaba: ¿"Qué es la democracia"?

- Democracia significa detenerse ante la luz ropa y caminar ante la luz verde.

De esta manera quiso hacer comprender a su interlocutor que la democracia no es anarquía, no es de ninguna manera imponer el punto de vista propio, no significa estrictamente ilimitada. En muchos casos se sentía realmente la necesidad de semejante acentuación, por cuanto el movimiento de democratización impulsado en la Patria llevó a algunos a un estado de ánimo de intolerancia e intransigencia con respecto a los puntos de vista de los demás, serio obstáculo en el desarrollo y moderación de las opiniones.

Es así que esa expresión de mi amigo me sugirió el título de este ensayo.

Turquía en Vnukovo

Mi itinerario comienza por Nueva York para concluír en Erevan.

En el avión hay personalidades laicas y religiosas, quienes de una forma u otra habrán de participar del esfuerzo por la reconstrucción de la Patria después del desastre sísmico y, al mismo tiempo, rendirán homenaje a la memoria de las víctimas del Gran Genocidio.

Durante la espera en el aeropuerto de Vnukovo, en Moscú, hojeo un librito que informa acerca del potencial militar del Pacto de Varsovia y la OTAN. Un cuadro general señala que, tomando en cuenta a las fuerzas armadas Turquía ocupa el primer lugar. Mientras que las fuerzas armadas de los Estados Unidos y Alemania Occidental están integradas por 593.000 y 495.000 hombres, respectivamente, la fuerza militar de Turquía cuenta con 598.000 hombres. Por otra parte, estratégicamente, es una de las bases más importantes de la OTAN.

Para. Es el Ararat

Ararat: majestuosa montaña.

Aquí hace alto toda comparación. Las ejemplares ventajas de la cultura occidental se eclipsan ante la ardiente inspiración nacional del Ararat. El símbolo de la lucha por nuestra existencia y nuestro ser, me guiña el ojo con una sonrisa de satisfacción. Nosotros conquistamos esas ventajas con el sudor del armenio tal como conquistare- Ararat.

La reconstrucción a pie

Bajo la fresca impresión de una noticia acerca del Aeropuerto "Zvartnotz", publicada en nuestra prensa, mis pasos me llevan junto a la multitud. Me equivoqué. La reconstrucción soviética aún no llegó a los aeropuertos. Los exranjeros continúan entrando al país por puertas distintas...

En los días subsiguientes un interlocutor habría de quejarse por la discriminación que se aplica con respecto a los turistas.

Que al menos durante los días de su estancia aquí, los turistas vivan -diría él- tal cual vivimos nosotros. Que ellos vean claramente nuestras condiciones de vida.

Trato de contradecirlo. ¡Temperamento de armenio! Interiormente estoy de acuerdo con él.

¡Dichosa la sequía de las canillas!

Hotel "Armenia". De la canilla del baño gotea agua continuamente. Fracaso al tratar de remediarlo por mis medios. Ruego al responsable del piso corregir el defecto. Al regresar del restoran compruebo que el intento de solución quedó a medio hacer. No sólo en Erevan noté que las canillas quedan abiertas o tienen defectos. También en Moscú, en el hotel armenio que funciona anexo al Seminario Lazarian, se repite el mismo panorama. ¿Porque es armenio? ... Pero en Armenia este año hay sequía. En su columna editorial el periódico "Armenia Soviética" lanza una señal de alarma. Es necesario prestar atención a esas señales.

El patriotismo no es solamente reclamar.

Nosotros somos de lengua limpia

Mis interlocutores realizan un particular esfuerzo para evitar barbarismos. En un pasado reciente eran abundantemente utilizados. Ese esfuerzo existe también en los niveles oficiales. El periódico "Sovetakan Haiastán" fue rebautizado, ahora es "Jorhrtaín Haiastán". Sovetagán Kraganutiún" demoró la salida del primer número de 1989 para salir con su nuevo nombre "Nork".

Una de las bondades del movimiento artsaiiano.

Pero aún hay mucho camino por recorrer hasta alcanzar lo ejemplar e incluír en el orden del día la maltratada cuestión del armenio occidental y del armenio oriental.

En la primera plana del "Jorhrtaín Haiastán" aún subsisten términos tales como: proletarner, ministrner, orgán, sotsialistakán, etc..

Antilias en Etchmiadzín

23 de Abril. Junto a Haik Nakashian llegado del aterrado Líbano, y Harutiun Arzumanian, médico residente en Montreal, nos dirigimos hacia Etchmiadzín. Invitados por Su Santidad Vazkén I°, Catolicós de todos los armenios, se encuentra en la Santa Sede Karekín II, Catolicós de la Casa de Cilicia; oficiará la Santa Misa y se dirigirá a los fieles. Al mismo tiempo, acompañado por su comitiva tendrá la oportunidad de agregar un nuevo registro a las negociaciones que se llevan a cabo entre las sedes de Etchmiadzín y Antilias.

De acuerdo con pasadas experiencias, trato de encontrar una inmensa multitud. Me siento frustrado, pero no me quejo. Por un momento mi pensamiento me hace concluir que este síntoma tiene su razón en los llamamientos a la prudencia efectuados por el Patriarca de todos los armenios. Cualquier llamamiento a la moderación que en estos días se dirija a nuestro pueblo puede servir para que quien lance el llamamiento pierda credibilidad e incluso sea considerado traidor. Afortunadamente Su Santidad es intrépido y no vacila en su responsable apostolado de guía.

Mis tristes pensamientos se disipan cuando me entero de que el día domingo 23 de abril es día laborable, en consecuencia y de acuerdo con la resolución oficial de proclamar el 24 de abril como Día de Recordación; se prevé cambiar el día de descanso más próximo por el 24 de Abril cuando este coincida con un día laborable.

El Catolicós Karekin II, tiene la habilidad, habitual en él, de demostrar sus dotes oratorias. Varias veces, durante la homilía, su voz llegó a turbarse por la emoción, pero no se cortó. En su espiritual y expresiva oratoria proclamó con justeza al Patriarca de todos los armenios como El Catolicós del Renacimiento, señalando que Su Santidad fue su fuente de inspiración...

Mientras él hablaba mi pensamiento volaba hasta Irán y Grecia. Una vez más trato de adivinar cuál de los dos Catolicós, Karekín II, que conozco es el más dominante. Uno declamando en armenio, con inspiración patriótica, elevando su voz por la unidad de la iglesia armenia y la supremacía de Etchmiadzín y el patriarcado de todos los armenios, y el otro el que proclama en idiomas extraños y para extraños la igualdad del catolicosado de Antilias con el catolicosado de Echmiadzín, creando a su vez nuevas diócesis. Y no logro encontrar la respuesta a mi inquietud.

Y se acentúa mucho más mi angustia.

Ahora se le brindará a nuestro pueblo una oportunidad suplementaria para desorientarse, creyendo encontrar un antecedente más a favor de la solución del problema en la unidad en la Iglesia Armenia. ¿No es cierto que a la mañana siguiente al terremoto también Karekin II se dirigió a Echmiadzín y, luego, durante la visita a Nueva York de Vazkén I° llegó a esa ciudad con la intención de contribuir a la organización de la reconstrucción de Armenia?.

Desde hace muchos años, y con frecuencia con expresiones optimistas, se mantuvieron negociaciones entre las dos Sedes, para alcanzar la solución al problema dramático de nuestra iglesia.

Naturalmente es hermoso y grato a Dios dar al pueblo una sensación de unidad, particularmente en circunstancias trágicas como la actual. Pero es desagradable, con toda seguridad, y no grato a Dios, cuando la ilusoria unidad se convierte en una cortina para asegurar intereses que no son pannacionales.

Si los negociadores de Antilias son sinceros y comprenden en todo su alcance las ventajas de una verdadera unidad, ¿cómo es que se dilatan tanto las negociaciones, se establecen nuevas diócesis dependientes de Antilias por todas partes, fuera de los límites geográficos del Catolicosado de la Gran Casa de Cilicia, y delegaciones de Antilias participan por separado en las sesiones del Consejo Mundial de Iglesias en nombre de la Iglesia Armenia, cuando esta ya tiene la representación de Todos los Armenios, etc.?.

La gente llega a pensar que lo realizado por el Catolicosado de Antilias es una estrategia astutamente urdida: prolongar lo más posible la escenificación de las negociaciones con la vana esperanza de adormecer a los defensores del prestigio de Echmiadzín y a la diáspora, ocupar o ganar nuevos terrenos con el dulce sueño de la unidad y, posteriormente, ya desde posiciones más fuertes llevar adelante las negociaciones con la intención de presentar mayores exigencias. Y lo curiosos es que las corrientes de individuos defensores del prestigio de Echmiadzín son superficialmente acusados de divisionistas y antiunionistas, cuando en realidad son ellos quienes desde el desdichado sisma de 1956 han trabajado sinceramente y con rectos principios por el restablecimiento de la unión de la Iglesia Armenia bajo la suprema tutela de la Santa Sede de Echmiadzín, y también hoy más que nunca deben continuar firmemente aferrados al mismo principio, sin dar señales de debilidad ante las mal intensionadas acusaciones y denuncias.

No hace mucho un lúcido religioso condensaba de la siguiente manera el actual uso de Antilias:

- Un ladrón entró (en 1956) a una casa, saqueó una de las habitaciones y ahora le dice al dueño: "sentémosnos a negociar para decidir qué parte de la casa será mía"...

Continuará

U. G. A. de C. F.
Homenetmen
GRAN TORNEO DE TRUCO
en el
Campo de Deportes de Ramos Mejía
24 y 25 de Junio a partir de las 15
¡GRANDES PREMIOS!
1° Viaje y Estadía por 3 días
en Cataratas del Iguazú
...y otros premios importantes
Inscripciones: 743-0929 / 432-5571 / 35-7184

Alicia Terzian, Presidente de CAMU por aclamación

El Consejo Argentino de la Música (CAMU), en su reciente Asamblea General Ordinaria acaba de reelegir por unanimidad a la musicóloga Alicia Terzian para presidirla durante un nuevo período.

De esta manera los miembros de la entidad han reconocido la brillante labor cumplida por su Presidenta durante los cuatro años de su mandato, en los que se realizaron dos grandes Festivales y Congresos (uno argentino y otro interamericano), y el importante Festival Argentino de la Música que a través de los 150 delegados del CAMU en todas las provincias argentinas, permitió una proyección en el interior y el exterior del país no lograda hasta ahora por otra institución nacional. Fue esta sólo alguna de las múltiples actividades musicales cumplidas por el CAMU bajo la dirección de la señora Terzian, siendo innumerables las otras que no se mencionan por falta de espacio pero que son de conocimiento de los medios artísticos a los que ellas corresponden.

Exito de "Retorno a Ararat" en U.S.A.

Retorno a Ararat, la película de P. A. Holmquist y Suzanne Kardallian, está logrando verdaderos éxitos de taquilla en 14 ciudades de los Estados Unidos y Canadá, donde se proyecta actualmente.

Retorno a Ararat es el primer largometraje documental que trata sobre el Genocidio armenio de 1915.

El filme se refiere a tres generaciones de armenios dispersados por el mundo que sueñan con retornar a las tierras rodeadas por la sagrada montaña del Ararat.

"Desde las torturadas muertes ordenadas en 1915, hasta las demostraciones de 1988 en Armenia, **Retorno a Ararat** muestra a un pueblo armenio preparado para el sacrificio con tal de conseguir su meta de restablecer la nación armenia", dijeron los organizadores de la gira de esta película.

Retorno a Ararat se está proyectando en San Francisco, Fresno, Los Angeles, Minneápolis, Nueva York, Filadelfia, Montreal, Toronto, Northampton, Maine, Boston, Rhode Island, Chicago, Washington D.C. y Detroit.

Juan Bedoyan viajó a Armenia

El periodista asignado al sector de Notas Especiales del diario **"Clarín"**, de quien ya nos ocupáramos con amplitud el año pasado, destacando sus dotes y valioso aporte periodístico, viajó el lunes 29 a nuestra República de Armenia, especialmente invitado por el Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora.

Este viaje dará oportunidad al Sr. Bedoyan a interiorizarse de la vida armenia -y muy especialmente de los pormenores del reciente terremoto-, no dudando de que a su regreso toda esta experiencia será volcada en notas de singular contenido.

5400 armenios obtuvieron visa para emigrar a los EE.UU.

Según informa Richard Schifter, Secretario de Estado en Derechos Humanos (USA), la U.R.S.S. ha logrado un significativo progreso en el tema de los Derechos Humanos, permitiendo la emigración de un número récord de habitantes, estando ahora en el proceso de planificación de nuevas leyes que faciliten la emigración.

El Secretario Schifter, quien formó parte de la delegación de la Secretaría de Estado de James Baker que visitó la Unión Soviética a mediados de mayo, dijo que él tiene las últimas cifras oficiales de la emigración del Soviet. Las mismas muestran en los primeros cuatro meses de este año se permitió la salida de 57.000 personas hacia los Estados Unidos de América. De ellas, 27.000 son de extracción alemana, 17.500 judíos, 3.500 pentecostales y 6000 de otros pueblos, de los cuales el 90% (5.400) son armenios.

Continúan en Armenia las protestas masivas

Calle principal de Stepanakert

Huelgas en Artsaj pidiendo la remoción de Arkady Volski

En las últimas semanas, cientos de miles de armenios continuaron manifestando en Erevan, insistiendo en la reunificación de Artsaj a la República Armenia. La protesta también exigió la liberación de 14 miembros del Comité de Gharabagh **(ya informamos anteriormente que fueron liberados)** presos en Moscú desde el último diciembre.

Cerca de 400.000 personas se reunieron en la Plaza Lenín de Erevan, el viernes 12 de mayo y reclamaron un debate sobre el tema de Artsaj en el Parlamento, así como también sobre los diputados recientemente electos en Moscú.

Mientras tanto, huelgas y demostraciones esporádicas continúan realizándose en Stepanakert, capital de Artsaj donde un apreciable número de fábricas y plantas industriales permanecieron ociosas durante la última semana.

La principal demanda de los manifestantes es la reunificación de la región con Armenia; sin embargo, la liberación de los miembros del Comité de Gharabagh constituye también un tema importante. Asimismo, durante la última semana, fueron continuas las demandas pidiendo la renuncia o el relevo de Arkady Volski, Presidente del Comité Especial de Gobierno de la región, constituído en enero, después de que la administración del territorio pasó de Azerbaijan a la jurisdicción de las autoridades centrales de Moscú.

Las huelgas también afectaron a Martaguerd, Mardouni y Asgeran y, parcialmente a Hatrout.

Durante el 5 y el 6 de mayo ocurrieron choques entre armenios y azeríes en Kirkiyan, un suburbio de Stepanakert, en Mardouní, Shoushi y en el propio Stepanakert. Como resultado, las horas del toque de queda fueron extendidas, y unidades militares patrullan áreas de residencia de armenios y azeríes.

Los armenios están indignados por el hecho de que las aldeas azeríes de Artsaj se ven renovadas y se construyen nuevos edificios, mientras que las necesidades de los armenios de las mismas zonas son ignoradas. Al mismo tiempo, crece la preocupación por la influencia de los azerbaijanos en Artsaj, un peligroso y calculado movimiento del gobierno azerí para cambiar la demografía de Artsaj a favor de los azeríes.

Los armenios de Artsaj demandan ahora la rehabilitación de los cuerpos regionales abolidos por el gobierno central.

Una carta firmada por los primeros secretarios del Comité del Partido en Artsaj y de los Comité Regionales, así como también por los diputados recientemente electos, y dirigida al líder soviético Mijail Gorbachov, reitera las mismas demandas e interrogantes sobre la reunificación. La carta también expresa la falta de confianza del pueblo de Artsaj en Arkady Volski.

agasajos
banquetes
menu a la carte

COMIDAS ARTESANALES
ARMENIAS
INSTITUTO PRIVADO MARIE MANOOGIAN
PROMOCION 1989

viernes 21 hs
comidas p/llevar
postres orientales

los invitamos a cenar en un ambiente familiar

armenia 1322
773-2820 · 772-2617 · 982-1253 · 551-7768 · 432-7448
reservas

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Սարտարապատի գոյամարտէն մինչեւ Հայկական Պետականութիւն

Մահասփիւռ Ապրիլին յաջորդող Մայիս ամիսը կը խորհրդանշէ հայ ժողովուրդի մաքառումի եւ վերապրումի տենչին յաղթանակը, որ ձեռք բերուեցաւ Սարտարապատի գոյամարտով: Մեծ Եղեռնէն հարուածուած ու կոտրակուած հայութեան մնացորդացը 1918 Մայիսին անգամ մը եւս դէմ յանդիման կուգար մահուան ուրուականին, որ թուրքի նոյն էութեամբ եւ նոյն նաթաղանով կը սպառնար անհետ սրբել հայութիւնը աշխարհի երեսէն՝ Արեւելահայութիւնն ալ ենթարկելով Արեւմտահայաստանի ճակատագրին:

Հայ ժողովուրդը իր մէջ բնականօրէն կը կրէ հազարամեակներէ ժառանգուած տոկունութեան անսպառ աղբիւր մը, որմէ կը ստանայ երբեմն գերբնականի հասնող ուժ, պայքարելու եւ յաղթահարելու համար իր հաւաքական գոյութեան սպառնացող ամէն տիարկու վտանգ: Այդպէս եղաւ նաեւ 1918 Մայիս 22-ին: Արիւնաքամ հայ ժողովուրդը իր քաղաքական, քաղաքացիական բոլոր հատուածներով, կողք կողքի, անխորտակելի պատնէշ մը կազմած՝ ծառացաւ թիւով ու զէնքով գերակշիռ թուրքին դէմ: Չորս օրեր տեւող գուպարին ընթացքին, թիւով վտիտ բայց վերապրելու ու թուրքին նաթաղանը փշրելու խոյանքով կռուի դաշտ նետուող հայ ուժերը ձախողեցուցին թշնամիին ցեղասպանական ծրագիրը: Շշմած թուրք զօրաբաժինները կատարեալ պարտութեան կը մատնուէին Սարտարապատի, Ղարաքիլիսայի եւ Բաշ-Ապարանի մէջ եւ Մայիս 26-էն ետք հապճեպով ու անկարգ կը նահանջէին:

Վարդանանց օրինակով նոր օրերու գոյամարտը հայ ժողովուրդին, զօրավարներ Սիլիկեանի, Փիրումեանի, Նազարբէկեանի ղեկավարութեամբ, երաշխաւորեց հայութեան վերապրումը: Մայիս 26-ին Անդրկովկասեան Սէյմի քայքայումէն ետք, գոյութեան կոչուեցաւ Հայաստանի Հանրապետութիւնը Մայիս 28, 1918-ին: Այսպէսով, Կիլիկիոյ հայ թագաւորութեան անկումէն աւելի քան 500 տարի ետք, քաղաքական նոր պայմաններու դասաւորումով՝ կը վերականգնէր հայկական պետականութիւնը, Արեւելահայաստանի մէկ փոքր հողաշերտին վրայ: Դարերու ստրկութեան տառապանքէ ետք, Մայիսեան հերոսամարտը իր յաղթական ելքով թուրքին կը պարտադրէր ապրելու մեր իրաւունքը, սեփական հողի վրայ, որպէս հայ ժողովուրդ, իր պետական կառուցուածքով եւ իր ազգային դրօշով:

Պատմութիւնը կը վկայէ, թէ հերոսամարտի անմիջական շարաթներուն, քաղաքական դէպքերը ինչպիսի արագութեամբ գահավէժ ընթացան ի վնաս մեզի: Անկասկած, մեր քաղաքական տեսաւութիւնն ալ ճակատագրական դեր խաղաց ձախող երեւոյթներու ստեղծման մէջ: Սակայն, Հայկական Հանրապետութիւնը որպէս շօշափելի, անժխտելի իրականութիւն, որպէս պետական իրավիճակ, որպէս պատմական իրողութիւն, իր ուրախութիւններով եւ արցունքներով մերն էր, համայն հայութեանը, որ իր բոլոր հոսանքներով, անխտիր եւ անվերապահօրէն, թիկունք կանգնեցաւ անոր ըլլայ սփիւռքի, ըլլայ հայրենիքի մէջ· մանաւանդ Հայաստանի մէջ հայ ժողովրդական կուսակցութիւնը որպէս Արեւելահայաստանի Ռամկավար կուսակցութիւն,

կողքին կեցաւ Հայկական հանրապետութեան ու մաս կազմեց անոր երկրորդ եւ երրորդ դահլիճներուն, 1918 Հոկտեմբերէն մինչեւ 1919 Յունուար: Յովհաննէս Քաջազնունիի վարչապետութեամբ Հայաստանի երկրորդ դահլիճին ինը նախարարներէն չորսը՝ Սամսոն Յարութիւնեան, Լեւոն Ղուլեան, Արտաշէս Էնֆիէճեան եւ Աթաբէկեան, ժողովրդական կուսակցութեան անդամներ էին· միեւնոյն ատեն, նոյնպէս ժողովրդական Մինաս Բերբերեանը կը դառնայ պետական վերահսկիչ· իսկ 1919 Յունուարէն մինչեւ նոյն տարուան Յունիսին, երրորդ դահլիճին մէջ, Սամսոն Յարութիւնեանի եւ Արտաշէս Էնֆիէճեանի կողքին որպէս նախարար կ'ընտրուէին, ժողովրդական կուսակցութենէն Քրիստափոր Վերմիշեան եւ Գէորգ Մելիք Ղարագէօզեան:

Ահա այս հայկական պետութիւնն էր, որ 1920 Նոյեմբեր 29-ին խորհրդային կարգեր ընդունելով, կը շարունակէր իր պետական գոյութիւնը, դառնալով մեր ժողովուրդին համար վերածնունդի եւ փրկութեան ամուր կռուան մը:

Դժբախտաբար, 1920-ական թուականներու վերջաւորութենէն սկսեալ, Մայիս 28-ը եւ Եռագոյնը իւրացուեցան Դաշնակցութեան կողմէ, տասնամեակներ ամբողջ անոնց տալով Խորհ. Հայաստանի դէմ անողորմ պայքարի խորհրդանիշը, ու զանոնք զրկելով իրենց պատմական հարազատ նշանակութենէն: Հիմա որ քաղաքական նոր իրադարձութիւններու բերումով՝ բարեպատեհ պայմաններ ստեղծուած են Խորհ. Միութեան ե'ւ հայրենիքի մէջ, անցեալի իրադարձութիւնները եւ իրականութիւնները ուղիղ ձեւով գնահատելու, այնպէս կը թուի թէ՝ Դաշնակցութիւնն ալ իր կարգին հրաժարած է անցնող տասնամեակներու Հայաստանի դէմ բուռն պայքար մղելու իր ուղղութենէն՝ Մայիս 28-ի եւ Եռագոյնի որպէս զէնք օգտագործումով: Մենք մեծ գոհունակութեամբ եւ լաւատեսութեամբ կը դիմաւորենք Դաշնակցութեան այս նոր ու իրապաշտ դիրքաւորումը, որ մեզը եղաւ ամբողջ 65 տարի, որուն ընթացքին անյողդողդ կամքով մնացինք Հայաստանի կողքին, ծառացանք անոր դէմ տարուող ամէն խաչակրութեան դէմ, ու զայն ընդունեցինք որպէս մեր հարազատ հայրենիքը, որպէս ապագայի մեր միակ յոյսը ու կռիւանը Մեծ Հայաստանին: Մենք լիապէս բաւարարուած կը զգանք տեսնելով մեր վեց տասնամեակներու դիրքաւորումին որդեգրումը Դաշնակցութեան կողմէ ու անոր հրաժարումը հայրենիքին հակադրուելու՝ ազգային խորհրդանիշերու անհեթեթ շահագործումով: Հետեւաբար, այս հանգրուանին, առաջին առիթով կը փափաքինք տեսնել Հայաստանին հակադրուելու իր խորք պատմութենէն ազատած Մայիս 28-ը եւ Եռագոյնը վերարժեւորուած՝ անոնց տալով իրենց պատմական արդար տեղը: Այս ձեւով է որ այս երկու նուիրական իրականութիւնները արժանաւորապէս տեղ պիտի գտնեն համայն հայութեան սրտին մէջ:

Ահա այս մտածումներով եւ լաւատեսութեամբ առաջնորդուած կը դիմաւորենք Մայիսեան գոյամարտի եւ Հայաստանի հանրապետութեան ստեղծման զոյգ տարեդարձները:

«ԱՊԱԳԱՅ»

Խորհրդածութիւններ

Երկար սպասումի կարօտեցան երկու կարեւոր ու պիտի ըսենք՝ կենսական հարցերու եւս լուծումը, որոնց ընդառաջեց հայրենի կառավարութիւնը, Ա. վաւերացնելով 1918, 28 Մայիսի Թուականը՝ որպէս հայկական Հանրապետութեան հիմնադրութեան օր, Բ. Եռագոյնը՝ (կարմիր, կապոյտ, նարնջագոյն) որպէս հայ ազգային խորհրդանիշ:

Խորհրդային կարգերուն հաստատումէն այս կողմ, բազմաթիւ նորութիւններ, ճիշդը՝ գործադրութիւններ սպասելի անտեսումներ նկատառութեան ենթարկուեցան, ինչպէս՝ Սարտարապատի հերոսամարտին եւ Եղեռնի զոհերուն նշումն ու պատշաճ յուշարձաններուն կանգնումը, Խորհրդային իրաւակարգի որպէս անդամ պետութիւն, իր սեփական դրօշակը ունենալու արտօնութիւնը, արտաքին աշխարհի օտար երկիրներու հետ ուղղակի օդային սպասարկութեան հաստատումը, Արցախի՝ Մայր Հայաստանի հողերուն կցման պաշտօնական դիմումին, Հայաստանի պետութեան կողմէ վաւերացումն ու ցարդ տարուած աշխատանքները՝ Հայաստան-Արցախ տնտեսական եւ մշակութային փոխյարաբերութիւններով:

Եւ ահա, 1918 Թուականի 28 Մայիսը իբր Հայկական Հանրապետութեան սկիզբ եւ Եռագոյնը՝ ազգային խորհրդանիշ, եկան աւելնալ վերոյիշեալներուն վրայ, նոյնետայն աւելցնելով, Եղեռնի զոհերուն նշման պետականօրէն վաւերացումը:

Անկասկած այս հոգեթով եւ մեզ քաջոյապէս խրախուսող իրականացումները տարիներու համբերութեան կա-

(ՇԱՐ.Ը 10-ՐԴ ԷՋ)

SINTONICE
AUDICION CULTURAL
TEKEYAN
La cultura y el quehacer de la armenidad
Domingos de 10,5 a 11 horas.
CX.10 Radio Continente (Uruguay)
(735 khz. al lado de Radio Mitre)

Koulaksizian Hnos. S.A.
FABRICACION DE TEJIDOS
LIMA 3560-(1678)CASEROS
TE. 750-5883/3501/4632

(ՇԱՐ. 9-ՐԴ ԷՋԷՆ)

րատեցան։ Մենք միշտ հաւատացինք թէ այս բոլոր խոցերուն բուժման ազդակը ժամանակը ինչպէս նաեւ՝ ներկայացող պայմանները պիտի ըլլային։ Իսկ աւելին, մենք նոյնպէս հաւատացինք թէ՝ նախաձեռնարկողը պիտի ըլլար հայրենի ժողովուրդն ու կառավարութիւնը, որոնք շատ լաւ գիտեն ու գիտցան իրադարձութիւններու բազկերակը քննել, ու երբեմն կանուխ ու երբեմն փոքր ինչ ուշացումով ըրին իրենց կարելին։ Կանուխ կանչողները իրենց սխալը կեանքի գնով հատուցանեցին, ուշացողները, գուցէ անոր համար, որ աստիճան մը վերապահ գտնուիլ ուզեցին։ Այսուհանդերձ, երկուքն ալ գործեցին։

Առանց նսեմացնելու ըսփիւռքի տարած աշխատանքը, կրնանք ըսել թէ՝ ան դրսեւորեց իր բաղձանքները, իր տրամադրութիւնները, երբեմն ճոռոմ եւ հռետորական բանաձեւումներով, երբեմն զգաստ դատողութեամբ։ Երկուքն ալ փորձեցին քաղաքականութիւն ընել առանց քաղաքական շօշափելի գետին ունենալու, կարծելով որ ճիշդը իրենցն էր, երբ իրականութեան մէջ կար թանձր վարագոյր մը Հայրենիքի եւ սփիւռքի միջեւ, որուն կը բախէին մեր ձգտումները առանց հոնկէ ներս արձագանգ գտնելու։ Գուցէ անոնք արձագանգ գտան հոնկէ ներս ապրող հայ հոգիներու մէջ, առանց դրսեւորուելու, երբ դեռ կանուխ էր արտայայտուիլ։

Ո՞վ չգիտեր թէ՝ 1918 Թըւի 28 Մայիսը Սարտարապատի հերոսամարտի երկունքէն ծնած է։ Իսկ այդ հերոսամարտն ու հանրապետութեան հիմնադրութիւնը անժխտելի գործն է հայ ժողովուրդին, իր լման կազմովը։ Հոն չկան ոչ հոգեւորական, ոչ աշխարհական, ոչ կուսակցական, ոչ գոյն ոչ ալ կին ու տղամարդ։ Եթէ կար զօրավարը, զինուորը ժողովուրդն էր, իր բոլոր խաւերովը։ Եթէ կար պայքարն ու հաւատքը ապրելու եւ գոյատեւելու, այդ կը բխէր ժողովուրդին կամքի ուժէն։ Եւ այդ օրերու՝ թըւաքանակով աննշան, համեստ ու զրկուած բազմութիւնը կազմեց նաեւ կորիզը մեր ապագային։ Չդադրեցան սակայն մեր ցաւերը, մեր ճգնումները։ Մեծ էր թշնամին մեր դիմաց, իսկ մենք աղքատ էինք, հիւանդ էինք եւ անօթի։ Բովանդակ Հայաստանը վերածուած էր համաճարակի եւ սովահարներու ժամադրավայրի։

Պատմութիւնը ուզեց որ մեր վրայ չփակէ իր արնոտ կափարիչը։ 1920 Թուականի 29 Նոյեմբերը եկաւ սփոփելու մեզ։ Եկաւ՝ օդ տալու որպէսզի շնչենք, ջուր տալու՝ որպէսզի մեր ծարաւը յագեցնենք, հաց տալու՝ որպէսզի լեցուին մեր պարապ ստամոքսներն ու ցամքած աղիքները։ Ով որ չէ ապրած, դժուար թէ ըմբռնէ թէ ինչ նշանակութիւն ունի չունենալը, եւ ինչ՝ ունենալը։

Խ. Միութեան մաս կազմելը որքան քաղաքական պարտաւորութիւն մըն էր մեզ համար նոյնչափ տրամաբանական արդիւնքն էր մեր անկերպարան եւ պատահականութեան թողուած կեանքին վերջ տրուելուն։ Այս հարցին մէջ ոչ մէկ գաղափարախօսութիւն չի կրնար անհամաձայն գտնուիլ։ Տարբեր հարց թէ մեր ենթարկումը նորաստեղծ վարչակարգի մը, ունէր իր գինը, որ սուղ էր թէեւ, բայց մեզի կը ճանչնար ոչ միայն պետութիւն ըլլալու իրաւունքը, այլ կ'արտօնէր պահպանել մեր լեզուն, մշակոյթը, պատմութիւնը, աւանդութիւնները, մինչեւ իսկ եկեղեցին, որոշ սահմանումներով։ Ոչ միայն իբր ազգ, այլեւ մանաւանդ իբր հայ անհատ կարողացանք ի յայտ բերել մեր ձիրքերը գիտութեան եւ արուեստներու, եւ ռազմական գործողութիւններու մէջ, եւ համաշխարհային ճանաչում գտանք։

Չենք ըսեր թէ ճիշդ չէր խօսիլն ու քննադատելը, մինչեւ աստիճան մը սակայն։ Ունեցանք շրջաններ, ուր հակադիր՝ իրարու աշխարհայեացքին խողխողուեցան իրատես գտնըւողները, առանց խորհելու թէ՝ շատ վեր կը մնար իսկական հայրենասէրի մը գործելու եղանակը եւ, անհրաժեշտը՝ միակ ճակատ մը հաքթելու մէջ կը կայանար զիրար հասկնալու եւ մեր միտքը հանդարտօրէն հասկցնելու միջոցը։ Այդպիսիները որակուեցան անողնահար, անարիւն եւ հոգւով սնանկ։

Որո՞ւ ի նպաստ գործեց ժամանակը։ պոռացող-կանչողներո՞ւն, թէ՝ Հայրենիքի սահմաններէն ներս լռելեայն այլ չարքաշ քաղաքականութիւն վարող հայ ժողովուրդին, որ այնքան խժբժանքի առարկայ դարձաւ որպէս ուծացած եւ կորսուած ազգ։

28 Մայիսը ընդունուեցաւ պետութեան կողմէ որպէս սկիզբ Հայկական Հանրապետութեան։ Իսկ եռագոյնը՝ ազգային խորհրդանիշ։

Իսկ ասկէ յետո՞յ։

Ո՞վ ըսաւ թէ վերջացաւ ամէն ինչ։ Ազգի մը համար ամէն անցնող օր նոր ոստում մը կ'ենթադրէ դէպի առաջ։ Բայց ոչ՝ աղմկարարութեամբ, որ տասնեակ տարիներու պայքարի արժեց մեզի եւ երիտասարդ կեանքերու շրջումին։

Դեռ սահմանումը չէ եղած մեր տրամաբանութենէն, ներս այն յեղյեղուկ բառին զոր հայրենասիրութիւն կը կոչենք։ Դեռ կան մեր շուրջ, քիչ շատ զարգացած եւ գիտակից կարծուած անձեր, որոնք զատորոշումներ կ'ընեն, շարունակելով անջատողական վտանգաւոր քաղաքականութիւն մը, որուն զոհը հայ ժողովուրդն է։

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՃԷՄԵԱՆ

JORGE KESHISHIAN

AV. SANTA FE 1077 ACASSUSO
100 AUTOS EN STOCK TODAS
LAS MARCAS Y MODELOS
798-9337

Հաղորդագրութիւն Թիւ 3

Մայր Աթոռիս դիւանը այսու հրատարակում է շարունակութիւնը՝ Սուրբ Էջմիածնի Կաթողիկոսարանիս նուիրաբերուած գումարների, Հայաստանի երկրաշարժի աղետեալների օգտին։

1– Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքարան 30.000 տոլար
2– Գալուստ Կիւլպէնկեան Հաստատութիւն – Լիսպոն 304.744 տոլար
3– Եգիպտոսի Հայոց Թեմից՝ Գահիրէ եւ Աղեքսանդրիա (առաջին նուագ) 50.000 տոլար
4– Տիար Ժիրայր Գարեգին – Միացեալ Նահանգներ 5.000 տոլար
5– Օր. Կարոլ Տէր Պօղոսեան 2.000 տոլար
6– Տոքթ. Գ. Հոլլովէյ – Միացեալ Նահանգներ 400 տոլ.
7– Հայ Երիտասարդաց Միութիւն՝ Գոմոթինի – Յունաստան 7.274 տոլար
8– Ֆիննական բարեսիրական հաստատութիւն – Հելսինքի 10.000 տոլար
9– Հայ երիտասարդական համայնք՝ Զինդորֆ – Գերմանիա 2.527 տոլար
10– Հայ մի ընտանիքից՝ Յոհանեսբուրգ – ՀԱՀանրապետութիւն 422 տոլար
11– Հայ Աւետարանչական Միութիւն՝ Ն. Ճէրսի – Միացեալ Նահանգներ 10.000 տոլար
12– Հայ Աւետարանչական Միութիւն՝ Ն. Ճէրսի Միացեալ Նահանգներ 15.000 տոլար
13– Գաբրիէլ Պահատուրեան – Լիոն 5.000 տոլար
14– Հայ Մշակութային Միութիւն – Բատէն-Վիւրտենբերգ 5.000 տոլար
15– Տիար Ռապերտ Հէքիմեան – Ն. Ճէրսի – Մ. Նահանգներ 50.000 տոլար
16– Հայոց Եկեղեցու համայնք – Ֆրանքֆուրդ 7.150 տոլ.
17– Հայոց Եկեղեցու համայնք – Ստուտկարդ 16.450 տոլ.
18– Custodia Di Terra Santa - Jerusalem 15.000 տոլ.
19– Elisabeth Tuers - Spania 100 տոլար
20– Gabrielle Reccie - Roma 500 տոլար
21– R. Rontana - Vatican - Roma 300 տոլար
22– Greque Orthodox Mitropolit Damaskinos - Geneve 2968 dollars եւ 4750 S. francs 4.830 տոլար
23– JosephSchuyltsentraat 150 տոլար
24– Survival International Gottingen - Swedia 7.138 տ.

Ընդամենը.......... 548.985 տոլար
նախորդ՝ 30 Յունուար 1989–ի ցուցակից.. 495.460 »
Առ 29 Ապրիլ 1989–ին ընդհանուր գումարը... 1.044.455 տոլար

1– Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոս կը տրամադրէ Մայր Աթոռիս 100.000 տոլար Լենինականի Ս. Աստուածածին եկեղեցու վերանորոգման եւ բարեզարդման համար։
100.000 տոլար

2– Տիար Սարգիս Սողանալեան Մայր Աթոռիս փոխանցած է 100.000 տոլար իբրեւ կանխավճար Տաթեւի վանքի վերանորոգման հաշվին։
100.000 տոլար

3– Cardinal Frantisek Tomasek - Prague - Tchecoslovaquie
200.000 ռուբլի

Վերոյիշեալ 1.044.445 տոլար գումարով եւ յետագայ նոր նուիրատուութիւններով գոյացած ընդհանուր գումարը, պիտի յատկացուի աղետեալ շրջաններում շինարարական գործի իրականացման, որի մասին ապագայում դիւանս պիտի հրապարակի յատուկ հաղորդագրութիւն։

Նուիրատու անձինք կարող են իրենց նուէրը փոխանցել հետեւեալ հասցէին՝

Union de Banques Suisses
8, Rue du Rhone
Geneve, Suisse
Compte Catholicos Vasken Paldjian
Fond sinistres d'Armenie.

ԴԻՒԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅ

Միակողմանի երթեւեկութիւններ

Տոքթ. ՎԱՉԷ ՂԱԶԱՐԵԱՆ

Ռամկավարութիւն

Մոնթրէալէն Երեւան հասած ապրիլեան ուխտաւոր բարեկամս հայրենաբնակի մը «ի՞նչ է ռամկավարութիւնը» հարցումին պատասխանած էր.

– Ռամկավարութիւնը կարմիր լոյսին կանգ առնել եւ կանաչ լոյսին էալելն է:

Այսպիսով ան իր զրուցակիցին հասկցնել ուզած էր թէ ռամկավարութիւնը անիշխանականութիւն չէ, միայն իր տեսակէտը պարտադրել՝ բնաւ չէ, անսահմանափակ ազատութիւն՝ բացարձակապէս չէ: Նման շեղադրումի մը անհրաժեշտութիւնը, յիրաւի, կը զգացուէր շատ պարագաներու, որովհետեւ հայրենիքի մէջ նորարծարծ ռամկավարացումի շարժումը ոմանք մատնած էր ուրիշի տեսակէտներուն ակատմամբ այլամերժ եւ անհանդուրժող հոգեվիճակի: ամենաուրջ խոչընդոտը մտածումներու բարեխառնութեան եւ զարգացման:

Ահաւասիկ բարեկամիս այդ արտայայտութիւնն ալ ինծի յուշեց ուղեւորական այս ակնարկիս խորագիրը:

Թուրքիան Վնուքովոյի մէջ

Երբուղիս կը սկսի Նիւ Նորֆով, յանգելու համար Երեւանին:

Օդանաւին մէջ են հոգեւորականներ թէ աշխարհիկ պատասխանատուներ, որոնք այս կամ այն ձեւով մասնակցութիւն պիտի բերեն մեր աղետահար հայրենիքին վերաշինութեան ճիգին եւ, միաժամանակ, իրենց յարգանքի տուրքը պիտի ընծայեն Մեծ Եղեռնի զոհերու յիշատակին:

Մոսկուա, վնուքովո օդակայանին մէջ սպասման պահուն, կը թերթատեմ գրքոյկ մը, որ կը տեղեկագրէ ՆԱԹՕ-ի եւ Վարշաւեայ Ուխտի ռազմական կարողութիւնները: Ընդհանուր պատկեր մը ցոյց կու տայ թէ զինուժի տեսակէտէն Թուրքիան եւ առաջինը: Մինչ Միացեալ Նահանգներու եւ Արեւմտեան Գերմանիոյ զինուժը համապատասխանաբար կը բաղկացնեն 593,000 եւ 495,000 բանակայիններ, Թուրքիոյ զինուժը կը հաշուէ 598,000 բանակային: Այլապէս ալ ռազմագիտականօրէն ՆԱԹՕ-ի ամենակարեւոր խարիսխներէն մին:

Կա՛նգ առ, Արարատն է

Արարատ: Վեհանիստ լեռ: Հոս կանգ կ'առնէ ամէն համեմատութիւն եւ բաղդատութիւն:

Արեւմտեան մշակոյթին օրինակելի առաւելութիւնները կը նսեմանան Արարատով բոցաշարժած ազգային շունչին առջեւ: Մեր լինելութիւնը, մեր ոգին, մեր հոգին, մեր ամբողջ էութիւնը կը ծաղկի Արարատի ստուերին տակ:

Խորհրդանիշը աչք կ'ընէ ինծի գեռնուակ ժպիտով: Մենք կը նուաճենք այդ առաւելութիւնները հայու էրտիճով, ինչպէս որ կը նուաճենք ազատագրումը Արարատին:

Վերակառուցումը՝ հետխոտն

«Զուարթնոց» օդակայանին մասին մեր մամուլին մէջ լոյս տեսած լրատուութեան մը թարմ տպաւորութեան տակ բայերս գիս կը տանին բազմութեան հետ: Սխալած եմ: Խորհրդային վերակառուցումը տակաւին օդակայանները չէ հասած: Օտարահպատակները կը շարունակեն երկիր մտնել տարբեր դռուններէ···:

Յաջորդող օրերուն խօսակից մը պիտի տրտնջայ զրօսաշրջիկներու հանդէպ կիրարկուող խտրականութեան:

– Զբօսաշրջիկները բող առնուազն իրենց այստեղ կեցութեան շրջանում ապրեն այնպէս, –պիտի ըսէ ան,– ինչպէս մենք ենք ապրում: Թող նրանք որոշապէս տեսնեն մեր կենցաղային պայմանները:

Կը փորձեմ հակաճառել: Հայու բնաւորութի՞ւն: Ներքուստ համաձայն եմ իրեն:

Երանի՛ ծորակներու երաշտին

«Արմենիա» պանդոկ: Բաղնիքին ծորակէն ջուր կը կաթկթի շարունակ: Կը ձախողիմ միջոցներովս դարմանի գտնել: Ցարկին պատասխանատուէն կը խնդրեմ սրբագրել թերին: Ձաշարանէն վերադարձին, կը հաստատեմ որ դարմանումի փորձը մնացած է կիսատ: Միայն Երեւանի մէջ չէ որ օտրակները բաց կը ձգուին կամ թերութիւն կ'ունենան: Մոսկուա, Լաղարեան Ձեմարանին կից բանող հայկական պանդոկին մէջ ալ կը կրկնուի նոյն տեսարանը: Հայկակա՞ն ըլլալուն···: Բայց Հայաստանի մէջ երաշտ է այս տարի: «Խորհրդային Հայաստան» օրաթերթը խմբագրական սիւնակով տագնապի ազդանշանը կու տայ: Ականջ պէտք է նման ահազանգերու համար: Հայրենասիրութիւնը միայն պահանջատիրութիւն չէ:

Մաքրալեզու ենք մենք

Խօսակիցներս մասնաւոր ճիգ կը գործադրեն օտարաբանութիւններէ խուսափելու: Դեռ մտիկ անցեալին առատօրէն գործածելի էին անոնք: Այդ ճիգը կայ պաշտօնական մակարդակի վրայ նոյնպէս: «Սովետական Հայաստան» օրաթերթը վերամրկրտուած է «Խորհրդային Հայաստան»: «Սովետական գրականութիւն» ամսագրին 1989-ի առաջին թիւը կ'ուշանայ՝ «Նորք» անունով յոյս աշխարհ գալու համար:

Արգահեան շարժման բարիքներէն մին:

Բայց տակաւին քաւական ճամբայ կայ կտրելիք՝ հասնելու համար օրինակելիին եւ օրակարգի վրայ բերելու արեւմտահայերէնի ու արեւելահայերէնի չարչրկուած խնդիրը:

Նոյնիսկ «Խորհրդային Հայաստան» ի ճակտին կը գոյատեւեն *պրոլետարները, մինիստրները, օրգանը, սոցիալիստականն ու կոմկուսը*···:

Անթիլիասը Էջմիածնի մէջ

Ապրիլ 23: Տագնապահար Լիբանանէն ժամանած Հայկ Նագգաշեանին եւ մոնթրէալեան կին բժիշկ Յարութիւն Արգումանեանին հետ կ'ուղղուիմ Էջմիածին:

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Վազգէն Ա.ի հրաւէրով Մայր Աթոռ կը գտնուի Տանն Կիլիկիոյ Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը՝ պատարագելու եւ քարոզելու: Ցարկացաբար, իր շէխոմւմին հետ, ան առիթ կ'ունենայ առեւգրութիւն մը եւս աւելցնելու վերջին տարիներուն էջմիածնի եւ Անթիլիասի Աթոռներուն միջեւ կատարուող բանակցութիւններուն գծով:

Անցեալի վարժութեամբ՝ կ'որոնեմ ծովածաւալ բազմութիւն մը: Կը յուսախաբուիմ· բայց չեմ դժգոհիր: Պահ մը կը տարուիմ մտածելու թէ Ամենայն Հայոց Հայրապետին զգաստացումի հրաւէրները եռ պատճառը այս երեւոյթին: Այս օրերուն, մեր ժողովուրդին ուղղուած զգաստութեան եւ ողջախոհութեան որեւէ կոչ կրնայ ծառայել կոչողը վարկազրկելու եւ նոյնիսկ դաւաճան մկրտելու: Վեհափառը խիզախ է, բարեբախտաբար, եւ չի վարանիր առաջնորդողի իր պատասխանատու առաքելութեան մէջ:

Տխուր մտածումներս կը փարատին՝ իմանալով թէ Ապրիլ 23-ի այս կիրակին աշխատանքային օր է հետեւողաբար Ապրիլ 24-ը պաշտօնական յիշատակի օր հռչակող պետական օրէնքին, որ կը նախատեսէ հանգըստեան օրերը փոխարինել Ապրիլ 24-ին զուգադիպող աշխատանքային օրերով:

Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը, ըստ սովորականին, կը յաջողի ցուցաբերել իր ճարտասանական շնորհը: Քարոզի ժամանակ, ձայնը բանի մը հեռ կը պղտորի յուզումէն բայց չի խզուիր: Իր ոգեշունչ եւ հաղորդական քարոզին մէջ Ամենայն Հայոց Հայրապետը իրաւամբ կը հռչակէ ՎԵՐԱԾՆՈՒՆԴԻ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ եւ կ'ընէ թէ Վեհափառը ներշնչումի աղբիւր եղած է իրեն համար···:

Մինչ իմ կը խօսի տէրզօրներէն, միտս կը թափառի միւնչեւ Իրան ու Ծուլաստան: Անգամ մը եւս կը փորձեմ գտնել թէ ինծի ծանօթ երկու Գարեգին Բ. կաթողիկոսներէն ո՞րն է աւելի տիրական: Մէկը հայերէնով հայրենաշունչ քարոզներ պատասանող, Հայց· Եկեղեցւոյ միութեան ձայնը բարձրացնող եւ էջմիածնին ու Ամենայն Հայոց Հայրապետութեան գերակայութիւնը յուշողն է· միւսը՝ օտար լեզուներով եւ օտարներու համար Անթիլիասի Կաթողիկոսութիւնը էջմիածնի Կաթողիկոսութեան հաւասարազօր հռչակողն ու նոր Թեմեր հաստատողն է: Ու չեմ յաջողիր գտնել պատասխանը մտորումիս: Ու առաւել եւս կը շեշտուի անձկութիւնս:

Հիմա մեր ժողովուրդին պիտի տրուի յաւելուածական ադիք մըն ալ ապակողմնորոշումի՝ յաւելեալ տուեալ մը կարծելով գտնել Հայց· Եկեղեցւոյ միութեան խընդրին լուծման ի նպաստ: Զէ՞ որ երկրաշարժի վաղորդայնին եւս Գարեգին Բ. գացած էր էջմիածին եւ ապա, Վազգէն Ա.ի Նիւ Եորֆ այցելութեան շրջանին եկած էր Նիւ Եորֆ՝ Հայաստանի վերակառուցման կազմակերպման միտումով: Զէ՞ որ տարիներէ ի վեր, եւ յաճախ յաւատեսական արտայայտութիւններով, կը շարունակուին բանակցութիւնները երկու Աթոռներուն միջեւ, լուծելու մեր եկեղեցւոյ հերձուածին հարցը:

Գեղեցիկ է, անշուշտ, եւ աստուածահաճոյ՝ ժողովուրդին տալ միասնականութեան ներշնչումը, մասնատրապես աղետներու շրջանին: Բայց տգեղ է, վստահաբար, եւ ոչ-աստուածահաճոյ՝ երբ պատրանատր միասնականութիւնը կը վերածուի ոչ-համազգային շահեր ապահովելու վարագոյրի:

Եթէ անկեղծ են Անթիլիասի բանագնացները եւ իր բովանդակ տարողութեամբ մէջ կ'ընդունեն առաւելութիւնը իսկական միասնականութեան՝ ի՞նչպէս կ'ըլլայ որ բանակցութիւնները կը ձգձգուին· անթիլիասական նոր թեմեր կը հաստատուին աստ ու անդ, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան աշխարհագրական սահմաններէն դուրս· անթիլիասական անջատ պատուիրակութիւններ կը մասնակցին Եկեղեցիներու Համաշխարհային Խորհուրդի նիստերուն՝ յանուն Հայց· Եկեղեցիի, երբ ան արդէն ունի իր սեփական հայոց ներկայացուցչութիւնը, եւլն·:

ՇԱՐ. ՑԱՋՈՐԴԻ

Electrónica DE LA PAZ
de Esteban Minassian
SERVICE
REFORMA A BINORMA
AUDIO - VIDEO - T.V.
RETIRAMOS A DOMICILIO
National Panasonic
PHILCOLOR
PHILCO
Talent
JVC GRUNDIG
NEC PHILIPS
Ciudad de la Paz 1782 - Capital Federal
783-1109 / 785-6646

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

1989թ. Ապրիլի 21-29 օրերին Նորին Սուրբ Օծութիւն Տ. Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետի եղբայրական հրաւէրով պաշտօնական այցով Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում էր գտնւում Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Տ.Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը Ապրիլեան Մեծ Եղեռնի նահատակների յիշատակը հայրենիքում միասնաբար ոգեկոչելու համար:

Այս առիթով Նորին Սրբութեանը ուղեկցում էին Կիլիկեան Աթոռից Տ. Տաթեւ արքեպիսկոպոս Սարգիսեանը, Տ. Մեսրոպ արքեպիսկոպոս Աշճեանը, Տ. Սուրէն արքեպիսկոպոս Քաթարոյեանը, Տ. Բարգէն աբեղայ Սարգիսեանը իբրեւ գաւազանակիր, ինչպէս նաեւ Կիլիկեան Աթոռի Ազգային Կենտրոնական Վարչութեան անդամներ՝ Տիարք Երւանդ Փամպուքեանը եւ Ոսկեբերան Արզումանեանը:

Ապրիլի 21-ին Տ.Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը իր շքախմբով ժամանեց Մայր Աթոռ, «Հրաշափառ»-ով առաջնորդուեց Մայր Տաճար, ուր Իջման Ս. Սեղանի առաջ նրան դիմաւորեց եւ եղբայրաբար ողջունեց Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը:

Ապրիլի 22-ին, շաբաթ օրը առաւօտեան, երկու Հայրապետները իրենց շքախմբերով պաշտօնական այցելութիւն տըւեցին Հայաստանի Գերագոյն Խորհրդի Նախագահութեան նախագահ Տիար Հրանդ Ոսկանեանին: Ջերմ մթնոլորտում Վեհափառ Հայրապետների եւ մեծարգոյ նախագահի միջեւ ծաւալուեց սրտբաց զրոյց Դեկտեմբերի 7-ի երկրաշարժի հետեւանքների վերացման եւ Հայաստանի աւերուած շրջանների վերականգնման, հայրենիք-սփիւռք կապերի յետագայ սերտացման, ինչպէս նաեւ այդ ճանապարհին Հայ Եկեղեցու դերի բարձրացման եւ ողջ հայութիւնը յուզող այլ հարցերի մասին:

Նոյն օրը ժամը 14-ին «Արմենիա» հիւրանոցի դահլիճներից մէկում Խորհրդային Հայաստանի Հայ Եկեղեցու Գործերի Խորհրդի նախագահ Տիար Ստեփան Վարդանեանը, ի պատիւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Աթոռի պատուիրակութեան, տուեց պաշտօնական ճաշկերոյթ: Ճաշկերոյթին ներկայ էին Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը իր շքախմբի անդամներով եւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսը եւ շքախմբի անդամներով, Գերագոյն Հոգեւոր Խորհրդի անդամները, հայրենի եւ սփիւռքահայ մտաւորականներ ու այլ պաշտօնական անձինք:

Ապրիլի 23-ին Ս. Էջմիածնի Մայր Տաճարում հոծ բազմութեան ներկայութեամբ Ս. Պատարագ մատուցեց եւ ոգեշունչ քարոզ խօսեց Նորին Սրբութիւն Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը:

Ապրիլի 24-ին, առաւօտեան ժամը 11-ին, երկու Հայրապետները մեծ շքախմբով եւ ծաղկեպսակներով բարձրացան Ծիծեռնակաբերդ՝ իրենց աղօթքը մատուցելու: Անմար կրակի շուրջ, բազմակուտակ ծաղիկների առաջ, կատարուեց հոգեհանգստեան պաշտօն երկու միլիոն նահատակների հոգւոյն խաղաղութեան համար, ի ներկայութեան խուռներամ բազմութեան: Յաւարտ արարողութեան հայ նահատակների յիշատակը յաւերժացնող սրտի խօսք ասաց Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը:

Ծիծեռնակաբերդից Ս. Էջմիածին վերադառնալով, Վեհափառ Կաթողիկոսները ներկայ եղան Մայր Տաճարում մատուցուող սրբազան պատարագին, ապա հանդիսաւոր թափօրով ուղղուեցին Մայր Աթոռի շրջափակում կզ նգնեցուզ ծ՝ Եղեռնի յուշարձան, ուր տեղի ունեցաւ հոգեհանգստեան արարողութիւն, եւ հաւատացեալ ժողովրդին իր մխիթարանքի խօսքն ասաց Տ. Տ. Գարեգին Բ. Հայրապետը:

Ապրիլի 26-ին եւ 27-ին Տ. Տ. Վազգէն Ա. եւ Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսները իրենց շքախմբերով երկօրեայ ուխտագնացութեան մեկնեցին նորահաստատ Սիւնեաց թեմ եւ աղօթեցին Նորավանքի, Սիսիանի եւ Տաթեւի պատմական եկեղեցիներում: Եղեգնաձորում, Սիսիանում եւ Գորիսում Մայր Աթոռի ու Կիլիկեան Աթոռի գահակալները արժանացան համաժողովրդական բացառիկ ջերմ ընդունելութեան եւ ամենուրեք բազմահազար հաւատացեալներին բաշխեցին իրենց հայրական պատգամն ու օրհնութիւնները:

Հայաստանում գտնուելու օրերին, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Աթոռի պատուիրակութիւնը, Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսի գլխաւորութեամբ, եղաւ Երեւանի Ս. Սարգիս առաջնորդանիստ եկեղեցում, Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի անուան Մատենադարանում, այցելեց Հայաստանի աղէտեալ շրջանները, ինչպէ՛ս նաեւ գործարար բանակցութիւններ վարեց Հայաստանի Մինիստրների Խորհրդի նախագահի տեղակալ Տիար Լեւոն Սահակեանի հետ, վերաշինութեան ծրագրերի առնչութեամբ:

Ապրիլի 29-ին, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը, հրաժեշտ տալով Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին եւ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին, իր շքախմբով մեկնեց Մոսկուա, ուր հետեւեալ օրը, Կիրակի, Ապրիլի 30-ին, հին տոմարով տօնուող Ս. Զատկի առթիւ քարոզեց Մոսկուայի հայոց Ս. Յարութիւն եկեղեցում:

Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսի սոյն այցելութիւնը Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին պատմական առիթ հանդիսացաւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութեան եւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան միջեւ ստեղծելու եկեղեցաշէն առաւել համագործակցութեան մթնոլորտ, որպէս յուսալի երաշխիք եւ նոր հանգրուան Հայ Եկեղեցու ներքին միութեան ամրապնդման եւ համազգային միասնութեան:

Յաւարտ սոյն պատմական այցելութեան երկու Հայրապետները ստորագրեցին համատեղ մի հաղորդագրութիւն, որ առանձին լոյս կը տեսնի մամուլում:

ԴԻՒԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌԻ

8 Մայիս 1989 Թ.

Ս. Էջմիածին

Para las cuatro estaciones
y todas las edades

Lanas "Hetesia"

Colegio Arzruní
UNA NUEVA PROPUESTA
Deliciosas y típicas comidas orientales en el Restaurante de nuestra Institución
Todos los viernes a partir de las 21 hs.
Festeje su cumpleaños - Aniversarios y Despedidas - En un ambiente grato y familiar
Lo esperamos
JOSE MARTI 1562
Comisión de Jóvenes
RESERVAS AL 613-1733

SERVICIO DE RELACIONES HUMANAS
(Sin fines de lucro)
Reserva total
Martes - Jueves - Sábados
15 a 19 Horas
40-4378

WILTON PALACE HOTEL
Av. Callao 1162
Tel. 41-9483
Buenos Aires
Argentina

La clásica cocina francesa
con un toque oriental
Au Bon Air
Cocina personalizada de Fereydoun Kia
Tres Sargentos 496 - (1054) - Buenos Aires - Argentina
T.E.: 313-2135

Հայաստանի մանուկներուն հոգեբուժութեան նուիրուած Գիտաժողով Հարվըրտի մէջ մասնակցութեամբ հայ հոգեբաններու

Հայրենի չորս մանկավարժներ եւ մանկական հոգեբանութեան մասնագէտները վերջերս հրաւիրուած էին մասնակցելու համար յետ երկրաշարժային Հայաստանի եւ մանկական հոգեբուժական հարցերու նուիրուած գիտաժողովի մը Հարվըրտ Համալսարանին մէջ։ Գիտաժողովը կազմակերպուած էր չնորհիւ վերոյիշեալ համալսարանին հանրային առողջապահութեան դպրոցի մայրական եւ մանկական առողջապահական բաժանմունքի վարիչ Տոքթ. Իզապէլ Վալտեանի։

Հայրենի պատուիրակութիւնը գլխաւորած էր Հայաստանի Ազատուր Աբովեանի անուան մանկավարժական հիմնարկի ամպիոնի վարիչ եւ հոգեբանական գիտութիւններու Փրոֆեսէօր Տոքթ. Էմմա Ալեքսանեանէ, որ երեւանի կեդրոնական շրջանի կանանց կոմիտէի նախագահն է նաեւ։ Միւս անդամներն էին նոյն հիմնարկին ընկերային եւ մանկավարժական հոգեբանութեան բաժնի պատասխանատու Դերենիկ Աբրահամեան (որ Խ. Միութեան Ժողովրդական Դեպուտատներու Համագումարի վերջին ընտրութիւններուն երեսփոխան ընտրուած էր), Գայեանէ Շահվերտեան եւ Ալլան Գեղկոյեան։

Մեքսիքոյի Ընդունելու հանդիպում մը չէլսայ, այլ սկիզբը դառնայ մեայուն փոխադարձ կապերու։ Հետեւաբար որոշուած է յաջորդ գիտաժողովը կայացնել Երեւանի մէջ։

Կարիքը կայ Ամերիկայի մէջ գիտականօրէն պատրաստելու երիտասարդ հոգեբաններ եւ հոգեբոյժներու, ու նաեւ կարեւոր է աղետեալ մանուկներու ծնողներուն հետ անոնց միասնական աշխատանքը, որուն յօժած են նաեւ Հայաստանի կանանց կոմիտէները։

Վերականգման համար առաջնահերթ է մանուկներու կարիքներուն օժանդակութիւնը զպրոցական-կրթական տեսակէտէն։ Հետեւաբար պէտք է օժանդակել Հայաստանի Մանկական Ֆոնտին, (նախագահութեամբ՝ երգչուհի Խոկար Ծովհաննէսեանի), որովհետեւ բոլոր վերապրող երեխաները – «հազարաւոր, հազարաւոր» – անխտիր պէտք ունին դարմանումի, պէտք ունին դպրոցական չէնքերու։ Պէտք է նաեւ կազմուի լրիւ ցանկը որբ, կէս որբ Հայաստան Թ. Խ. Միութեան այլ վայրերու մէջ գտնուող երեխաներու, որպէսզի անոնց թիւին համապատասխան կազմուին «մանկական գիւղեր»։

Հարցը կը կայանայ վերապրող երեխան մեծցնել անհատապէս եւ ընկերային շրջապատով առողջ եւ հասարակչռուած մթնոլորտի մէջ։ Երեխան պէտք չէ մեծնայ «զոհի եւ միշտ չպահանջողի» հոգեբանութեամբ։ Այլապէս իր ամբողջ կեանքին մէջ պիտի մնայ պահանջողի դիրքին վրայ։

Հայրենի հոգեբանները Պոստոնէն Նիւ Եորք մեկնեցան 3 Մայիսին, ուրկէ պիտի անցնին Լոս Անճելըս։

Նոր կազմակերպութիւն մը ծնունդ կ'առնէ ամերիկահայ գաղութէն ներս

Սէնչըրի Սիթի, Լոս Անճելըս – Գալիֆորնիա Խ Վերջերս ամերիկահայ գաղութէն ներս ծնունդ առաւ նոր կազմակերպութիւն մը Հայաստանի Ամերիկացի Բարեկամներ (ՀԱԲ), որու հետագնդած նպատակն է հայ եւ ամերիկացի ժողովուրդներու միջեւ գործակցութեան ստեղծումն ու փոխադարձ յարաբերութեանց ամրապնդումը, յայտարարեց ՀԱԲ-ի հիմնադիր եւ վարիչ տնօրէն՝ Պրն. Արմէն Մելիքեան։

Նորակազմ միութեան նպատակն է ծառայել զոյգ ժողովուրդներու շահերուն փոխադարձաբար օգտակար ձեռնարկներու եւ ծրագիրներու մշակման միջոցաւ։

«Մեր մտահոգութեանց առանցքը կազմող հարցերէն մէկը այն է, որ Հայաստանի երկրաշարժին հետեւանքով ամերիկացի ժողովուրդին մօտ ու առհասարակ Արեւմուտքի մէջ ստեղծուած հետաքրքրութիւնը հայ ժողովուրդի հանդէպ, աստիճանական նուազումի ենթարկելով կրնայ բոլորովին չքացած ըլլալ մը ամսուայ ընթացքին» ըսաւ Մելիքեան։ ՀԱԲ-ը պիտի ըլլայ այդ հետաքրքրութիւնը առկայծ պահող եւ զայն կայուն հիմերու վրայ դնող մարմին մը, որ պիտի ձգտի Միացեալ Նահանգներու մէջ ընտեղել եւ վառ պահել որոշ գիտակցութիւն մը Հայաստանի եւ հայ մշակոյթին հանդէպ։

ՀԱԲ-ը հիմնուած է որպէս ոչ-շահաբաղական կազմակերպութիւն։ Երիտասարդ հիմնադրին կարծիքով արդէն բաւարար երեւոյթներ գոյութիւն ունին աշխարհի վրայ մարդկութիւնը երկպառակող։ Մելիքեան կը յուսայ որ ամերիկահայերու եւ սովետահայերու միջեւ մերձեցման այս փորձը իր անդրադարձը ունենայ սովետ-ամերիկեան յարաբերութեանց ամրապնդման վրայ։ Ան յոյսով է որ Ուաշինկթընի ու Մոսկուայի իշխանութիւնները սատար հանդիսանան այս բազմակողմանի ծրագրի իրագործման։

Դարձեալ ըստ Մելիքեանի, տարբեր ազգերու միջեւ յարաբերութեանց սերտացումը լայն առումով պայմանաւորուած է զանոնք կազմող անհատներու միջեւ երկողմանիօրէն շահաւետ յարաբերութեանց զարգացումէն, ու այդ յարաբերութեանց հետեւանքով ստեղծուած ընդհանրական շահերու գիտակցութենէն։

Կազմակերպութեան անդամակցութիւնը բաց է ամերիկացիներու եւ Միացեալ Նահանգներ բնակող հայերու առջեւ։ Պրն. Մելիքեան կոչ կ'ուղղէ բոլոր հայերուն անխտիր, կրօնական, կուսակցական կամ բաղաքական ոեւէ պատկանելիութեամբ, իրենց ներդրումը բերելու ազգային առումով անյետաձգելի այս գործին։

ՀԱԲ-ը պիտի բաղկանայ 12 խորհուրդներէ եւ ութ յանձնախումբերէ որոնցմէ իւրաքանչիւրը պիտի աշխատի իր իրայատուկ մասնագիտութեան մարզին մէջ։ Օրինակ, բժշկութեան եւ գիտութիւններու խորհուրդները պիտի մշակեն այժմէական ներկայացնող հետազօտական ծրագիրներու ցանկ մը, որոնց իրագործումը տեղի պիտի ունենայ հայրենի եւ ամերիկացի գիտնականներու փոխադարձ համագործակցութեամբ։ Մշակոյթի եւ մարմնամարզանքի խորհուրդները պիտի մշակեն ու հովանաւորեն միջազգային չափանիշով ծրագիրներ ու ձեռնարկներ։ Նոյնպէս, Համաշխարհային Խաղաղութեան Խորհուրդը պիտի կազմակերպէ աշխատանքներ, որոնց կորիզը պիտի կազմեն հիւէական գինաթափութեան խնդիրը եւ յարակից այլ հարցեր։ Տիկնոջ խորհուրդը պիտի գլխաւորէ ամերիկացի եւ

(ԾԱՐ.Ը 14-ՐԴ Է.Ջ)

Confiteria "Armenia"
PRODUCTOS ORIENTALES
TE. 71-4571 Scalabrini Ortiz (ex Cánning) 1317

Daniel Youssefian e Hijos S.A.
Distribuidor y Mayorista Textil
Blanco y Tejidos en general
Sarmiento 2357 Buenos Aires
TE. 48-9442/5298

Doctor
Luis H. Vertanessian
Escribano
Florida 375, 4°
TE. 334-5726/28

(ՇԱՐ. 18-ՐԴ ԷՋԷՆ)

հայ ֆաղաֆացիներէ բաղկացած խառն յանձնախումբեր, որոնց առաջնահերթ ծրագիրը պիտի ըլլայ միջազգային իրարհասկացողութեան կամ «տիալոգ»ի մը առաջացումը: Իսկ մարդասիրական խորհուրդը իր նպաստը պիտի բերէ բնական կամ մարդկային աղէտներու կանխման եւ ամոխման գործին:

Շնորհիւ Արեւելքի եւ Արեւմուտքի միջեւ վերջերս ստեղծուած ֆաղաֆական մեղմացման մթնոլորտին, հայ ժողովուրդը-ըստ կազմակերպութեան հիմնադրին-կրնայ գործօն դեր խաղալ աշխարհի պատմութեան անկիւնադարձային այս հանգրուանին: «Արդարեւ, կը գտնուինք նոր շրջանի մը սեմին ազգերու պատմութեան մէջ, եւ հարկ է որ պատրաստ ըլլանք թեւակոխելու այս նոր դարաշրջանը որպէս յառաջապահ ազգ եւ ոչ ընկճուած կամ ենթակայ ժողովուրդ», յայտնեց Մելիբեան, ու աւելցուց, «տակաւին մենք կրնանք ըլլալ որմնադիրները այս նոր դարաշրջանին եթէ մեր կարողականութիւնը վերածենք գործօն ուժի· իսկ այս ուղղութեամբ բերած մեր ընդպատը որոշապէս պիտի բարելաւէ հայութեան դիրքը գերպետութեանց ֆաղաֆական ձեռքին մէջ:

ՀԱԲ-ը այլ միութիւններէն զատորոշող հիմնական կէտերէն մէկը այն է, որ ան պիտի ըլլայ համապարփակ ընոյթ ունեցող կազմակերպութիւն մը, եւ ո՛չ թէ պիտի մնայ սահմանափակ ընդպատակներու ծիրին մէջ: Մեր կազմակերպութենէն ներս գործօն դեր պիտի ստանցնեն մասնագէտներու փաղանգ մը, ինչպէս բժիշկներ, արուեստագէտներ, գիտնականներ, մարզիկներ, դաստիարակներ, տնտեսագէտներ, մէկ խօսքով՝ կեանքի բոլոր երեւոյթները ընորոշող ընտրանի ցանց մը, համամարդկային տեսիլներ ունեցող, որոնք պիտի ծառայեն թէ՛ հայ եւ թէ՛ ամերիկացի ժողովուրդներու բարօրութեան ի խընդիր:

Միութեան մասին յաւելեալ ծանօթութեանց համար հեռաձայնել (213) 284-3194 թիւին եւ կամ գրել հետեւեալ հասցէին.

American Friends Of Armenia
1888 Century Park East,
Suite 1900
Los Angeles, CA 90067

Ներփակել $3.00 ստանալու համար կազմակերպութեան ծրագիրն ու փիլիսոփայութիւնը պարփակող գրքոյկը:

Ոչ Ես է Տիկին Ֆստըրքճեան

Վշտահոց հարազատներ եւ Սգակիր յուղարկաւորներ

Հանգուցեալի մահուան անակնկալ գոյժը, քանի մը ժամեր առաջ միայն տրուեցաւ իմնի իր Մեծ Ընտանիքի, -Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան-, Վարչութեան անունով, որպէսզի իր հրաժեշտի հոգեւոր արարողութեան իմ ալ մասնակցութիւնս բերեմ, նախ որպէս անկեղծ բարեկամի, որ գիտցաւ իմնի աջակից դառնալ իմ ծառայութեանս ամբողջ տեւողութեան ընթացքին եւ ապա, աննման հոգիի մը, որ գիտցաւ Քրիստոսի գովաբանած Այրի Կնոջ նման, ոչ միայն իր ունեցած երկու լուման, այլ ամբողջ կեանքը, ժամանակը եւ ազնիւ հոգին նուիրել իր պաշտելի Հաստատութեան՝ Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան:

Թէեւ բարեգութն Աստուած, զաւակով չբախտաւորեց զինք. սակայն երբ իր ապրած կեանքը մեր աչքերուն առջեւէն պահ մը անցնենք, իրաւի պիտի ըսենք, որ հանգուցեալը, մէկի տեղ հազարաւոր զաւակներ ունեցաւ Բարեգործականի օրհնեալ յարկին տակ, անոնց վրայ հարազատ մօրմէ մը աւելի գուրգուրալով ու ամենաջերմ հոգածութիւնը տածելով, շատ անգամներ անտեսելով իր տկար վիճակը, մանաւանդ վերջին քանի մը տարիներուն:

Հակառակ վստահ ըլլալուն, որ զինքը փոխարինողները նոյն հաւատարմութեամբ կը սպասարկեն ազգապարծան Միութեան, իր ներկայութիւնը անհրաժեշտ նկատելով, բոլոր ձեռնարկներուն ներկայ կ'ըլլար, աչք մը նետելու համար տարուած աշխատանքին վրայ: Ու բոլորը ալ կը յիշենք իր այն ժպիտը երբ կը տեսնէր, որ ամենայն ինչ տեղն ու տեղին կատարած է:

Անգլիացիները մեծ տիտղոս մը ունին, զոր դժբախտաբար միայն այր մարդոց կուտան: Այդ տիտղոսը, ՇԷՆԹԼՄԷՆ բառն է: Չլացած են զայն ցարդ տալ նաեւ կիներուն:

Միակ ազգն ենք, որ նոյն տիտղոսը տուած ենք մեր տիպար կիներուն, զոր առաջին անգամ գործածած է, Վարդանանց աննման պատմիչը, Եղիշէն մեր գերի տարուած նախարարներուն կիները յորջորջելով ՏԻԿՆԱՑՔ ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ, կամ ժողովրդական դարձած բառով, ԱՋՆՈՒՆՓԱՑԻ...:

Արդարեւ, Ազնուափայլ Տիկին մը եղաւ, հանգուցեալ Տիկին Իսկուհի Ֆստըֆճեանը իր ունցած պէսպէս շնորհքներով եւ առաքինութիւններով որոնցմով ինք միշտ կենդանի պիտի մնայ իրերաչաջոր Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Տիկնանց Ցանձնախումբի բոլոր անդամուհիներու մէջ որպէս արուեստակ բոցավառելով անոնց անբասիր ու նուիրաբերուտի հոգիներուն մէջ:

Յարգանք իր յիշատակին ու բազմավաստակ աշխատանքին:

Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի:

Յարութիւն Ծ. Վրդ. *Մուշեղեան*

պաշտօնները էն ձեռնասլէ եղած՝ միշտ մօտը ապրեցաւ իր սիրելի Բարեգործականին. Միշտ պատրաստ ծառայելու եւ ընդառաջելու որեւէ խնդրանքի որ իրեն կը կատարուէր:

Ան եղաւ մեծ ծառան Բարեգործականի, որմով կը հպարտանար ու կը հրճուէր:

Իր դէմքը ո՛չ միայն ծանօթ էր Հարաւ Ամերիկեան Է.Բ.Ը.Մ.ի ընտանիքին՝ այլ՝ ճկեանս Նախագահ Տիար Ալեֆ Մանուկեանի, ինչպէս նաեւ կեդրոնական Վարչութեան, որոնք առ ի գնահատանք իր կարեւոր գործերուն՝ շնորհեցին իրեն «Պատուոյ Անդամուհի» վկայականը, զոր ստացաւ, զինք յատկանշող, սովորական խոնարհութեամբ:

Ցուղարկաւորութեան վիժէկասի Հայ Գերեզմանատան մէջ Հոգշ. Յարութիւն Ծ. Վրդ. Մուշեղեան, եւ Պրն. Յովսէփ Նուսէֆեան, Է.Բ.Ը.Մ.ի Կեդր. Վարչութեան անունով արտասանեցին թաղմանականներ, ուր վեր առին ողբացեալին ազգային ու մարդկային բարձր արժանիքները, անդրադառնալով անոր կեանքին բարի յիշատակներուն:

Խումբերամ բազմութիւն մը՝ բաղկացած բազմաթիւ ազգականներէ, բարեկամներէ եւ Է.Բ.Ը.Մ.ի զանազան յանձնախումբերու ներկայացուցիչներէ՝ եկած էր վկայելու իր խորունկ սէրն ու յարգանքը, զոր Տիկ. Ֆըստրքճեան յաջողած էր վաստկիլ ամէն մակարդակի վրայ:

Տէր Աստուած թող լուսաւորէ հոգին:

EL LIBRO DE LA COCINA ARMENIA

Las mejores Recetas Armenias en Comidas y Reposteria
En venta: Niceto Vega 4779
771-2520

Հ.Բ.Ը.Մ. **Հ.Բ.Ը.Մ.**

12րդ Միջցամաքամասային Նաւասարդեան Խաղեր

Երիտասարդացի Լիկան – Պուէնոս Այրէս

Օգոստոս 15Է ն 20

Տարուան ամենէ կարեւոր մարզական հանդիպումները
Ֆասէբ – Վոլէյ – Փինկ Փոնկ – Ֆուրթպոլ
Ա.Մ.Ն. - Գանատա - Ֆրանսա - Անգլիա - Աւստրիա - Չուիցերիա - Հոլանտա - Կիպրոս
Լիբանան - Եգիպտոս - Սուրիա - Յունաստան - Աւստրալիա - Պրազիլ - Ուրուկուայ
Արժանթին

1989-90 տարեշրջանին Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւն

ընդունուելու փափաքողներուն ուշադրութեան

Կը փափաքի՞ք որ ձեր զաւակները ստանան հայեցի համապարփակ կրթութիւն

Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւնը կը գտնուի Կիպրոսի մայրաքաղաք Նիկոսիոյ արուարձաններէն մէկուն մէջ, պզտիկ բարձունքի մը վրայ: Դպրոցական եռայարկ զոյգ շէնքերը շրջապատուած են գեղեցիկ պուրակներով: Սեպտեմբեր 1989-էն սկսեալ գիշերօթիկի սան-սանուհիները պիտի բնակին արդիական սարքով օժտուած ննջարաններու մէջ (երեք հոգի իւրաքանչիւր սենեակի մէջ): Հաստատութեան նոր համալիրը պիտի ունենայ նաեւ նոր խոհանոց եւ ինքնասպասարկման (self service) ճաշարան: Նախատեսուած է ակումբ-ժամանցի սրահ, ուր ուսանող-ուսանողուհիներ իրենց ազատ ժամերուն պիտի կարենան հեռուստացոյց դիտել եւ զբաղիլ զանազան խաղերով: Իսկ նախկին աղջկանց շէնքին երրորդ յարկը գտնուող հանդիսասրահը ունի շարժապատկերի դիւրութիւններ որոնց շնորհիւ կարելի է դիտել հայկական շարժանկարներ:

Հաստատութիւնը օժտուած է վոլիպոլի, պասքէթպոլի եւ ֆութպոլի ընդարձակ խաղավայրերով: Մինչեւ վերամուտ ամբողջացած պիտի ըլլայ փակ մարզադաշտի շինութիւնը, որ գոհացում կու տայ միջազգային մարզական պահանջքներուն՝ օժտուած ըլլալով արդիական բոլոր յարմարութիւններով:

Հաստատութեան նոր համալիրի պաշտօնական բացումը տեղի պիտի ունենայ Հոկտեմբեր 1989-ի երկրորդ կիսուն՝ շքեղ հանդիսութեամբ, որուն ներկայ պիտի ըլլան նաեւ Հ.Բ.Ը. Միութեան Ցկեանս Նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեան, Կիպրոսի Պետական անձնաւորութիւններ, եւ սփիւռքի զանազան գաղթօճախներէն նախկին Մելգոնեանցիներ եւ Հ.Բ.Ը. Միութեան համակիրներ:

Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւնը սփիւռքի հայկական խոշորագոյն երկրորդական գիշերօթիկ վարժարանն է: Իր աշակերտները կու գան աւելի քան տասնվեց երկիրներէ: Հաստատութեան մասնաւոր հոգածութեան առարկան է իր սան-սանուհիներուն ջամբել հայեցի տոհմիկ կրթութիւն եւ դաստիարակութիւն: Հաստատութիւնը իր աշակերտները կը պատրաստէ նաեւ միջազգային ճանաչում գտած Լոնտոնի G.C.E. քննութիւններուն: Իր շրջանաւարտները իրենց ուսումը յաջողապէս կը շարունակեն Հայրենիքի, Անգլիոյ եւ Ամերիկայի համալսարաններուն մէջ:

Բոլոր դասարաններուն համար պարտադիր հիմնական դասանիւթեր կը նկատուին Հայոց Լեզու, Հայ Գրականութիւն եւ Հայոց Պատմութիւն: Արդիական առումով հարուստ մատենադարանը մեծապէս կը նպաստէ հայագիտական դասերուն խոր իւրացումին:

Հաստատութիւնը կը հայթայթէ երկրորդական համապարփակ կրթութիւն: Ուսանողները կը պատրաստուին Լոնտոնի համալսարանի G.C.E.-ի Սովորական Մակարդակի 14 նիւթերուն՝ Հայերէն, Անգլերէն, Յունարէն, Արաբերէն, Արուեստ, Պատմութիւն, Աշխարհագրութիւն, Ուսողութիւն, Բնագիտութիւն, Տարրաբանութիւն, Կենսաբանութիւն, Տնտեսագիտութիւն, Հաշուապահութիւն եւ Համակարգիչի Գիտութիւն (Computing): Նաեւ նոյն քննութիւններու Յառաջացեալ Մակարդակի 7 նիւթերուն՝ Դասական Հայերէն, Ուսողութիւն, Բնագիտութիւն, Տարրաբանութիւն, Տնտեսագիտութիւն, Հաշուապահութիւն եւ Արուեստ: Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւնը Կիպրոսի G.C.E. կեդրոններէն մէկն է: Հաստատութեան ուսանողները կը մասնակցին նաեւ Լոնտոնի Առեւտրական Գրասենեակի (London Chamber of Commerce) քննութիւններուն, ինչպէս նաեւ Ամերիկեան TOEFL-ին, եւ ամենուրեք կ'արձանագրեն բարձր արդիւնքներ: 198788 տարեշրջանին սկսաւ գործադրուիլ Լիբանանեան Պաքալորեայի ծրագիրը արաբական երկիրներէն եկողներուն համար:

Մելգոնեան Հաստատութենէն ներս կազմակերպուած արտադասարանային բազմազան ու հարուստ ձեռնարկները, գործունէութիւնները կը քաջալերեն ու կը զարգացնեն ուսանողներու ձիրքերը եւ կարողութիւնները: Կանոնաւորապէս կը գործեն «Գրասէրի Ակումբ»ը: Պարբերաբար տեղի կ'ունենան վիճաբանական երեկոներ եւ զանազան մրցանքներ: Ատոնք կ'օգնեն խորացնելու աշակերտներուն գիտելիքները, ընդարձակելու անոնց մտահորիզոնը:

Հաստատութեան գիշերօթիկի դրութիւնը առիթը կու տայ նաեւ սան-սանուհիներուն գործօն կերպով մասնակցելու քառաձայն եւ ազգագրական երգչախումբին, հայկական պարախումբին, մարզական կեանքին, Արի-Արենոյշներու շարժումին, յոբելենական եւ ուրիշ հանդիսութեանց: Եւ այս բոլորը Հաստատութենէն ներս կը ստեղծեն իրաւ հայկական, հայրենասիրական ջերմ մթնոլորտ մը:

Յաւելեալ տեղեկութիւններու համար դիմել, ինչպէս նաեւ դիմումնագիրները ներկայացնել Հ.Բ.Ը. Միութեան տեղական կամ մօտակայ Մասնաճիւղի Վարչութեան:

ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ

Մայիս, 1989
Նիկոսիա

Արա Շիրազ

Նաւասարդ ամսագրին հըրաւէրով 15 Մայիսին, Ամերիկա ժամանած է քանդակագործ, Հայաստանի քանդակագործներու եւ նկարիչներու Միութեան նախագահ Արա Շիրազ, որ որդին է բանաստեղծ Շիրազի եւ Սիլվա Կապուտիկեանի: Անոր կ'ընկերակցի իր կինը՝ Նարինէ Շիրազ-Փարաճանով:

Արա Շիրազ պիտի դասախօսէ իր բանաստեղծ հօր, Հայաստանի նկարիչներու եւ քանդակագործներուն մասին: Պիտի ցուցադրէ նաեւ իր գործերը:

Մայիս 20, 1989

Ոչ Եւս է Վարուժան Պետիկեան

Խոր ցաւով իմացանք լիբանանահայ բանաստեղծ եւ ուսուցիչ Ընկ. Վարուժան Պետիկեանի մահը, որ տեղի ունեցաւ Նիկոսիոյ , Կիպրոս, մէջ, Երկուշաբթի 15 Մայիս, 1989, յետ երկարատեւ հիւանդութեան:

Վարուժան Պետիկեան իր երկրորդական ուսումը ստացած էր Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան մէջ, ուր առաջին օրէն ի յայտ բերած էր գրական շնորհներ: Աւելի ուշ մաս կազմած է Թ.Մ. Միութեան «Շիրակ» գրական ամսագրին: Ուսուցչութիւն ըրած է Պէյրութի Հ.Բ.Ը.Մ.ի Յովակիմեան-Մանուկեան Մանչերու վարժարանին եւ Նիկոսիոյ Մելգոնեան Հաստատութեան մէջ դասաւանդելով գլխաւորաբար առեւտրական նիւթեր: Շրջան մը ատենապետն էր Նիկոսիոյ Հ.Բ.Ը. Միութեան մասնաճիւղին:

Մոսկուայի Հայոց Եկեղեցին թալանուած

Ապրիլի 29ին Մոսկուայի հայոց եկեղեցւոյ ապակիները փշրուած գտնուած են: Տեղւոյն Հայոց Առաջնորդ Տիրան Եպս. Կիւրեղեան յայտարարած է, որ գողեր մտած են եկեղեցիէն ներս եւ իրենց հետ տարած սրբանկարներ, գրական գիրքեր եւ Աստուածաշունչեր:

Շնորհակալիք

Գաղութէս վերջնականապէս մեկնելուս նախօրեակին՝ խորին շնորհակալութիւններս կը յայտնեմ, իմ եւ ընտանիքիս անունով, բոլոր հայկական հաստատութիւններուն, կազմակերպութիւններուն եւ ազգայիններուն, որոնք հովուական եօթը տարիներու ծառայութեանս ընթացքին նեցուկ կանգնեցան առաքելութեանս բարւոք կատարման ի խնդիր, բարձր հասկացողութիւն ու գնահատանք ցուցաբերելով ե՛ւ անձիս ե՛ւ աշխատանքներուս նկատմամբ:

Առաջին հերթին սրտի խօսքս կ'ուղղեմ Թեմիս Առաջնորդ Գերշ. Տ. Գրիգորիս Եպս. Բունիաթեանին, Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ կեդր. վարչութեան, Ս. Վարագայ Ս. Խաչ Եկեղեցւոյ եւ Արծրունի Ազգ. Վարժարանի հոգաբարձութեան, ինչպէս նաեւ Քահանայից դասուն եւ բոլոր անոնց որոնք ինծի հետ աջակցեցան նուիրումով եւ անոնց ռեւէ ակնկալութեան:

Սրտագին բարեմաղթութիւններով եւ սիրոյ ջերմ ողջոյնիւ՝

Զարեհ Քհնյ. Սահակեան

5400 հայեր կը ստանան Ամերիկա գաղթելու իրենց վիզաները

Միացեալ Նահանգներու պետական փոխ-քարտուղար Ռիչըրտ Իֆթըրի համաձայն, ընթացիկ տարուան առաջին չորս ամիսներուն, Մոսկուայ Խ. Միութենէն դուրս գալու վիզա շնորհած է 37,000 քաղաքացիներու, որոնցմէ 27,000ը գերմանական ծագում ունին, 17,500 հրեայ են, 3,500 «Փենթեքոսկըլ» իրանական աղանդին կը պատկանին, իսկ 5,400ն ալ հայեր են, որոնք Միացեալ Նահանգներ մեկնած են:

Restaurant

COLBEH MELAHAT

Colbeh

en iraní, significa un pequeño lugar que suma los sentidos: hogar, pequeña casa, nido humilde, recinto acogedor, refugio de la amistad y del amor. Esta es la COLBEH de MELAHAT

Av. del Libertador 13.041, Martínez

Reservas: 793-3955

Un año mediocre y el regreso al fútbol sabatino

El sueño, que en un principio parecía inalcanzable, se hizo realidad pero duró muy poco. Escasamente dos años transcurrieron para que Armenio volviera al Nacional "B", torneo que marcara el inicio de esta historia.

Luego de una campaña excelente de la mano de Parsechian, Armenio debutó en la máxima categoría, jugando un fútbol cuidadoso, de acuerdo a las exigencias de la nueva división. Y se mantuvo, tras una aceptable performance que incluyó triunfos ante River y Talleres como visitante, además de empates ante todos los clubes grandes del fútbol argentino.

Y eso abría fundadas esperanzas para este año, en el que la empresa era nuevamente salvar el descenso, cosa que ahora parecía más fácil por la experiencia adquirida.

Pero no fue así, ya que tras una serie de desaciertos institucionales, todos relacionados al aspecto futbolístico, Armenio se vio cada vez más comprometido hasta arribar al desenlace conocido por todos. Esto no sólo pretende ser una crítica a nivel dirigencial, sino una objetiva reflexión de la sucesión de hechos, para intentar construir un venturoso futuro.

Usted, que quizás por diferentes motivos no acompañó asiduamente al Deportivo Armenio se preguntará ¿por qué descendió?.

Para entenderlo existen diversas causas, que en suma, no hacen más que explicar lo que ha ocurrido.

Todo empezó con la contratación del Sr. Osvaldo Sosa como Director Técnico, quien más allá de sus logros, que incluyeron un triunfo ante Boca en la mismísima Bombonera, nunca debió dirigir al Deportivo Armenio, pues presentó pocas veces un estilo de juego definido. También sufrió consecuencias de los errores ajenos, pues tuvo que adaptarse a un plantel de casi 40 profesionales, algo poco visto en el fútbol nacional, que además no contaba en sus filas con ninguna estrella debido a los escasos recursos. Pero pese a todo se arrancó muy bien y se obtuvieron puntos importantes, hasta llegar a la octava fecha en que los problemas se fueron acrecentando. Una derrota lógica ante Racing y después, lo que marcó el primer bajón significativo del equipo, esto es la lesión de Italo Ortíz, en quien se tenían depositadas muchas expectativas. A partir de allí Armenio fue cayendo, hasta que como salida se recurrió al cambio del entrenador.

Y volvió Parsechian, claro que con una enorme responsabilidad, y con el desafío de mantener a Armenio en el lugar que había alcanzado gracias a su labor anterior. Hizo lo que pudo, porque de movida tuvo inconvenientes, como la mala fortuna, en aquel recordado encuentro con Central en Rosario, los conflictos internos entre los jugadores que con su personalidad supo solucionar, hasta encontrar el funcionamiento y mantener por un tiempo una estructura formada. Esto le permitió sacar resultados valiosos, aunque pudieron ser más favorables, de no ser por su filosofía excesivamente conformista, única crítica que puede hacérsele y que tuvo que pagar posteriormente al final del campeonato, tramo en el cual las lesiones de Maciel y Oudoukian agravaron la situación. Entonces vino lo peor, lo que nunca debió suceder, si se quería evitar la hecatombe. Se separó a Parsechian, tras una injusta derrota ante Rosario Central, encuentro que fue el mejor del Deportivo Armenio en cuanto a predisposición ofensiva. Pero el triunfo se negó y eso trajo consigo el último eslabón de esta cadena de errores.

Por eso la culpa es de todos. De unos, los hinchas, al no apoyar debidamente el esfuerzo iniciado por la Institución, y de parte de los directivos , por no saber manejar adecuadamente la situación imperante.

Ahora sólo queda un camino y es hacer "borrón y cuenta nueva", para que, lo que al comienzo fue pensado como sueño, sea nuevamente una feliz realidad. Claro está que es muy difícil, pero no imposible. Los hechos ya lo han demostrado.

Daniel R. Der Avedissian

COCINA

Alicia Yernazian

Pan de miel y especies

INGREDIENTES:

3 tazas de harina - 1 taza de azúcar - 1 taza de miel - 1 taza de leche - 1 cucharadita de bicarbonato, 1 cucharadita de polvo de hornear - 1 cucharadita de anis en grano - 1 cucharadita de canela - ralladura de 1 limón o 1 naranja.

PREPARACION.

Mezclar harina, azúcar, bicarbonato, polvo de hornear, anis en grano, canela y ralladura.

Aparte entibiar: leche, miel y azúcar, y mezclar hasta derretir.

Poner en medio de los ingredientes secos e ir mezclando. Colocar en un molde de budín inglés (grande) enmantecado y enharinado. Cocinar en horno suave durante 1 hora.

Este pan es más rico al día siguiente, y resulta ideal para la merienda de los chicos.

Moros y cristianos

Cocinar 1 taza de porotos negros con trocitos de panceta y de chorizo colorado.

Aparte hacer un sofrito con cebolla, ajo y morrón picados. Agregar los porotos colados, 2 tazas de arroz, 4 tazas de agua, sal, pimienta y comino. Poner a cocinar y cuando está a medio hacer, colocar en el horno hasta que absorba toda el agua.

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

CALZADO CORRECTIVO A PRUEBA DE CHICOS: CALIDAD Y DISEÑO

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

ORTOPEDIA OB Bartamian

Av. Belgrano 1699 TE. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 Nº 1134 TE. 3-4935 La Plata

CASA Rivera

. Remises
. Sepelios
. Traslados

CORALLC, CUFARO Y CIA.

Jubilados, pensionados, cónyuges y fliares. sin cargo

Av. Córdoba 4902. T.E.: 773-2800/772-3288

Dr. Arturo Balassanian
Escribano
Registro Notarial 1094
Florida 716 2º Piso - Of. "K"
T.E.: 322-2768

U.G.A.B. U.G.A.B.
12º JUEGOS NAVASARTIAN MUNDIAL
LIGA DE JOVENES
Buenos Aires - Agosto 15 al 20
El evento deportivo mas importante del año
Basquet Masc. y Fem. - Volley Masc. y Fem. - Ping Pong - Futbol
EE. UU. - Canadá - Francia - Inglaterra - Austria - Suiza - Holanda - Chipre
Líbano - Egipto - Siria - Grecia - Australia - Brasil - Uruguay - Argentina

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a Vier de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 78.636
Director
MIHRAN SARAFIAN

Corresponsalía, receptoría de avisos y suscripciones en
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579 - San Pablo
T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Tanielian
Benito Blanco 675 Ap. 201
T - - - Montevideo